

Sur Posteno

Oficiala organo de IPE - Internacia eldono

Tria jaro
N-o 37-38

Aperas monate

AUG.-SEPT.
1935

Prezo de tiu ĉi n-o fl 0.15

Pro publikigo de la kongresprotokolo ni devis prokrasti aperigon de multe da alia materialo.

En la venonta n-o aperas la daŭrigo k versajne la fino de la protokolo.

La SP-redakcio.

IPE OKAZIGIS SIAN DUAN

H. Barbusse: honora prezidanto. Partoprenis 129 gek-doj el 13 landoj, inter kiuj 13 IPE-gedelegitoj el 8 landoj. Ĉeestis 3-membra delegitaro de la SAT-kongreso.

La 2-a IPE-Kongreso en Antverpeno 10-15.8. 1935) estis konsekvenca daŭrigo de la lasta laborjaro. La elstara impresio estas la antaŭenemo de la IPE-anoj, la volo ne resti ĉe atingoj, sed marŝi plu. Tiun volon klare montris la unuanima konsento pri starigo de Internacia PEK-Centro en Britio k la seriozo, kiu direktis la diskutojn pri unueca fronto inter diversstendencaj prolet-esp-istoj.

Jam antaŭ kongreskomenciĝo, kiam la alvenintaj gek-doj ankoraŭ grupe inspektis la ekspozicion, modele aranĝitan de la KK, diskoniĝis, ke H. Barbusse estis transpreninta honorprezidantecon de la 2-a IPE-Kongreso. Multaj opiniis eĉ ke la telegramo en esp-o sendita el Moskvo estus kvazaŭ anonco pri persona veno...

Sed ne malpli forte leviĝis la aplaŭdo, kiam k-do Van Dooren, la sekretario de la KK en la malferma kunsido legis la saluton de tiu mondkonata batalinto kontraŭ faŝismo k milito.

El la amaso da salutleteroj de IPE-organizoj el Aŭstrio, Ĉinio, Japanio, Svedio, Sovetio ktp. distingis unu de la Britia Sendependa Laborista Partio. Jen atesto pli, pri la diversstendenc-eco de IPE, pri ĝia interligiĝo kun neesp-istaj amasoj.

En la prezidantaron de la 2-a elektiĝis plejparte tute novaj IPE-funkciuloj, kio konkludigas pri la renoviĝo k pilargiĝo de la funkciula stabo. La kongresprezidantaro ne havis malfacilan taskon. Ja kontakto kun la kongresanoj tuj ek-estis. Solidaraj, interhelpaj ligoj nevideble ŝpinigis de la kongresanaro al la prezida tablo k inverse.

Oni povus atendi, ke la kongreson eksterordinare regus la problemoj pri uf. Sed nun ni pozitive devas konstati, ke la uf-diskutoj unu-gradе elvokis entuziasmon ĉe delegitoj k kongresanoj. Tio estis rimarkebla tuj ĉe la komenciĝo de la diskutoj pri la Ideologia Raporto de la IPE-Centro, kiu detale tuŝas uf-ajn demandojn. Eble ankaŭ tial la anonco pri vizito de delegitaro, komisiita de la Pariza SAT-kongreso al la 2-a IPE-Kongreso ne kaŭzis surprizon. Ĉiuj sentis ke uf proletesp-ista ne plu samas kun nura teorio. IPE dum monatoj diversmaniere estis alvokinta al la SAT-Kongresanaro kunvenonta en Parizo, formi delegitaron al 2-a IPE-Kongreso por unuecakcelaj diskutoj. Multaj jam sciis, ke dum la SAT-Kongreso okazis « dramecaj » diskutoj pri tiu ĉi punkto. La sincera uf-laboro de IPE ne restis senrezulta. La SAT-delegitaro efektive venis. Ĝi trovis k-decan akcepton ĉe ĉiuj anoj de la 2-a IPE-Kongreso.

Okazis komuna kunsido de 3 delegitoj de IPE-Kongreso k la 3 SAT-k-doj delegitaj de la SAT-Kongreso. Montriĝis ja, ke la SAT-anoj ne estis informitaj de sia organizo pri la uf-aj proponoj de IPE (en SP 31). Tio malfaciligis la diskuton pri principa, uf kunlaboro k necesigis akcepti kiel bazon la leteron de la SAT-Plenum-Komitato senditan laŭ komiso de la SAT-Kongreso al la IPE-C k 2-a IPE-Kongreso.

Tamen, unua paŝo estas farita. Post la kunsido kun la SAT-delegitoj la 3 IPE-representantoj prezentis speciale verkitan rezolucion pri uf al la IPE-Kongreso, kiu aperos kune kun alia materialo en venonta n-o de SP. Ankaŭ la SAT-delegitoj konsentis pri starigo de Internacia Komitato Unueciga en Parizo. La IPE-kongreso komisiis 3 parizajn k-dojn speciale okupiĝi pri la ekfunkciigo de tiu Komitato.

Vigilajn diskutojn sekvigis ankaŭ la propono pri starigo de Internacia PEK-Centro. Ja ne ĝustas paroli pri propono. Estis ĝenerala volo, diktita de sentita manko, « popoldeziro », ke funkciu institucio por direkti la praktikan agadon de IPE.

Pri la « kio » ne perdiĝis multaj vortoj. PEK-Centro, Edinburgo k k-do Turner rapide fariĝis sinonimoj. Nomita k-do dum kongresaj k privat-aj diskutoj ĉiam reakcentis la neceson « ion fari ». Kiam li en la fina kunsido elpuŝis la vortojn: « Kun nia laboro ni iru al la man-laboristoj, kiuj akiras sian panon per ŝvito. Suprenulu la manikojn! Pli da peranteco, pli da proleteco! » jam ĉiu konvinkiĝis, ke la decido de la kongreso estis celtrafa: PEK-Centro estas en Edinburgo.

Blanklandoj, escepte de Germanio ne estis reprezentitaj. Sed la alvenintaj raportoj teksis sufiĉe rezistan kontakton kun nelego batalantaj k-doj. La raportoj de Aŭstrio (prezentita de k-dino van Duin, Nederlando) k de Japanio (prezentita de k-dino Kandel, Nederlando laŭ komiso de japaniaj k-doj) estis akceptita kun ripeta aplaŭdo.

Dum la sabata vespero (10.8) varbokunveno k publika salutvespero kunvenigis salonplenan da antverpenaj gelaboristoj. Dekduo da reprezentantoj de diversaj laboristaj organizoj (Kopartio, ILH, Virinligo antifaŝista ktp) salutparole esprimis la komunecon de ilia batalo kun tiu de IPE. Specialan simpatian la proletesp-istoj kontribuis al la reprezentanto de belgia ateista ligo « La Solidaranoj », kiu solvis la rimarkeble regatitan lingvoproblemon per verve aŭdigata

esp-parolado. Tiel same agis reprezentanto de la « Teknokratoj ».

Tiamaniere la signifo de nia kongreso portiĝis trans la kadron de nia propra organizo. Ĉiutage nin vizitis raportisto de la belgia gazeto « La Tago » (De Dag), kiu intervjuis jen tiun, jen alian. La rezulto ĉiam kaŭzis etan sensacion, se ia alilandaj kongresanoj, aŭskultante la tradukadon de belgia k-do informiĝis pri la prikongresaj artikoloj.

Ĉe tramhaltejo antaŭ la stacidomo flirtis 2 esp-flagoj (provizore sen ruĝkoloro), oficiale pendigitaj de la antverpena urbestro, cetere la sola « subteno » kiun la KK oficiale rajtis ĝui.

La KK sinofere laboris. La sekretario, k-do Van Dooren k liaj helpantoj evoluigis tutajn siajn talentojn de rapidkuruloj, jen forrapidante por aĉeti postmarkojn por tiu, jen informigante pri trajnalveno por alia.

Multajn penojn estigis la loĝigo de la kongresanoj. Kelkaj k-doj k k-dinoj pro tio faris devigatajn noktpromenadon tra Antverpeno, por trovi malkaran k apertan (*) hotelon. Sed tiaj incidentoj neniel premis la humoron aŭ subfosis la reputacion de la KK. Ĉiuj estis konvinkitaj, ke la antverpenaj k-doj, konsidere al la kondiĉoj, borege kvitigis sin de sia taskaro.

Estas vere, ke dum la lastaj, antaŭkongresaj tagoj nin ĉiujn malagrabla tuŝis penso pri la laboro farenda en la longaj aĝs tagoj da kongresdaŭro. Tio tuj ŝanĝiĝis en la unua labor-kunsido sabate, kiam « la afero komencis ruliĝi ». Kaj, dum la ekskurso al Mehleno, aranĝita de la KK en la lasta kongrestago jam regis ĝenerala opinio, ke sestaga kongresdaŭro estas tute malsufiĉa...

Nun jam delonge la kongresintoj diskuris. En siaj grupoj ili raportas pri la 2-a k penas sin k aliajn jungi en la IPE-ĉaron, por ĝin antaŭentreni ĝis Parizo, ĝis la tria!

Dume necesas detale studi la kongresprotokolon, kies unuan parton prezentas al vi hodiaŭa n-o de SP. Ne forgesu, ke tiu ĉi protokolo estas rezulto de sendanka, peniga laboro de niaj gazetokolintoj: k-dino Darvill, k-do Forrest k k-do Wood (Britio) k k-do Rif (Germanio).

Kuraĝe komencu manĝi tiun ĉi spiritan nutraĵon, k sancele digestu ĉion (ĉifoje per via cerbo) por la prospero de nia komuna batalo. Ni deziras al vi bonan apetiton.

A. R.

(*) nefermitan.

Partoprenantoj de la 2-a IPE-Kongreso antaŭ la opera-domo en ANT-VERPENO.

PROTOKOLARO

de la 2-a IPE-KONGRESO,
10-15.8.'35 en Antverpeno (Belgio)

(Por doni al la proletesp-istoj interesataj pri nia movado kiom eble plej rapide detalan superrigardon pri la 2-a IPE-Kongreso ni perne komencas publikigi la protokolon en SP.)

Ni atentigas, ke pro manko de sufiĉe da loĝo ni devis koncizigi la raportojn, por povi lasi la diskutojn senŝanĝaj.

Samtome ni enkondukis en la tekston i.a. la mallongigon «uf» (unueca fronto) k akcentas, ke ni neniel celas instigi uzi tiun saman mallongigon en la parola praktiko.

UNUA LABORKUNSIDO, 10.8.35. Matene.

La 2-a IPE-KONGRESO malfermiĝis je la 10.15 h. per «Fratoj al sun' libereco».

Kiel prezidanto de la KK parolas K-do VAN DOOREN: Mi malfermas la kongreson en la nomo de la KK k en la nomo de la Belgia UK. Mi salutas ne nur la ĉeestantojn, sed ankaŭ la organizojn, kiujn ili reprezentas. La laboro por la kongreso estis malfacila, sed vidante nun la k-dojn, mi fieras pri la sukceso.

Mi ne deziras longe paroli k unue mi legos salutleterojn. Ne estas eble, legi ilin ĉiujn, ĉar estas tre multe. Mi do legas la plej interesajn.

(Li legas laŭvice leterojn de SEU, de Hispania PUL, de Bulgario, de Svisia UK, de Svedio, de NALEA, de Japanio, Aŭstrio, de IFEPE, de okcidenta Germanio.)

Sub forta aplaŭdo estas legata la telegramo de k-do H. BARBUSSE, kiu bondeziris al la 2-a k konsentis transpreni la honorprezidantecon de la 2-a IPE-Kongreso.

Sekvas informo, ke la SAT-Kongreso sendos 4 delegitojn al la IPE-Kongreso por paroli pri uf inter IPE k SAT (aplaŭdo).

En la nomo de nia Kongreso mi kore salutas la k-dojn el SAT. La belga registaro donis permeson por ĉiuj veni al la kongreso k permesis al ĉiuj liberan parolrajton, sed neniu rajtas miksiĝi en politikajn aferojn internajn de la belga ŝtato.

K-do TURNER (Britio) salutas la kongreson en la nomo de BLEA.

K-do RESPE salutas en la nomo de IPE-O. K-do CROUTEUX salutparolas por la Internacia Proleta Kooperado k por AEOP.

K-do VAN DOOREN proponas por la honorprezidantaro: k-dojn TELMAN, REN, RIP (ĉiuj el Germanio), k-do HRIMA (Bulgario), ĉiun k-don hispanan kiu fariĝis viktimo de la reakcio ke fine DIMITROF k STALIN. Ĉiuj estas akceptitaj unuanime kun aplaŭdo.

En la prezidantaron de la kongreso estas elektataj:

K-do CARLSEN (Danio), k-do VAN DOOREN (Belgio), k-dino VAN DUIN (Nederlando), k-do BERLO (Francio), k-do SMITH (Britio).

En la proponkomisionon estas elektataj:

K-dino KANDEL (Nederlando), k-do MALFERE (Francio), k-do TURNER (Britio).

Kiel protokolantoj estas elektataj: K-dino DARVILL (Britio), k-do FORREST (Britio), k-do RIF (Germanio), k-do WOOD (Britio).

La mandatkomisiono konsistas el k-do MORO k VAN DOOREN (Belgio).

K-do RESPE (proponante tagordan ŝanĝon): La raporto pri uf estu ripetata en la TRIA LABORKUNSIDO. La punkto pri lingva laboro de la 13.8 vespere estu kunligita kun la kunsido de la 12.8 vespere. Tiam je la 13.8 vespere ni estos liberaj por diskuti la raporton de la SP-redakcio, EKRELO-eldonplanon ktp.

K-do TURNER: BLEA havis proponon pri tagordo, sed post diskutado ni reprenis ĝin k

nun konsentas pri la ŝanĝita tagordo.

Post kelkaj klarigoj flanko de KK-anoj pri manĝo ktp k admono de la prezidanto ĝustatempe reveni al la posttagmeza kunsido la unua laborkunsido estas finita.

DUA LABORKUNSIDO, 10.8.35.

14.00 h.

Prezidas k-do SMITH (Britio).

K-do RESPE legas la

IDEOLOGIAN RAPORTON DE LA IPE-C

Prezentinte kelkajn fazojn de la nuna mond-situacio (militpreparoj, faŝismo, socialisma konstruado en USSR) la raporto okupiĝas speciale pri la esp-movado:

La esp-ista movado ne estas deŝirita de la mondaj okazaĵoj, la esp-istoj estas vivaj homoj agantaj ekster la esp-kadro en sia socia k politika medio. Tial tiu problemo koncernas ankaŭ ilin. Despli, ke posedo de tia mirinda internacia interligo kia esp-o surmetas al ili specialan devigon, helpi per ĝi al la plej vivaj aktualaj intereso de la homaro. La esp-istoj plejparte apartenas al la amikoj de paco k al la kontraŭuloj de la faŝisma perforto, unuavice la laboristoj de diversaj tendencoj, sed ankaŭ multaj miloj da neŭtralaj esp-istoj, kiuj konsistas el intelektuloj, oficistoj, parte el nekonsciaj laboristoj k junularoj. Se ili eĉ ne estas en sia plimulto aktivaj, ili tamen konfesas demokratismen, pacifismon kaj restintajn splitojn de la homarismo. Tio ja estas komprenebla pro la liga k internaciiga rolo de esp-o, kiu ne povas ne efiki kune kun aliaj ekonomiaj k kulturaj faktoroj sur la mensojn. Certe ni vidas, ke neŭtrala esp-movado faŝistiĝis aŭ samdirektiĝis en vico da landoj kiel Germanio, Italio, Bulgario, Polio ktp. Sed ankaŭ en la neŭtralaj organizoj en t. n. demokratiaj landoj ekzistas tendenco subteni faŝisman ideologion kaj reakcion kiel ekzemple la teorion pri bazigo de esp-o sur naciismo. Tamen ni observas, ke la plimulto eĉ en la faŝistaj organizoj ne akceptas la faŝismon k reakcion k nur restas en tiuj organizoj por havi eblon daŭrigi sian esp-laboron. Plie ni vidas tendencojn de progresemaj esperantistoj organiziĝi por pli aktiva socia laboro kiel ekzemple en Japanio, Ĉinio k ankaŭ kreskantajn simpatiojn al la proleta esp-movado kiuj esprimiĝis en pli ofta kunlaboremo kaj eĉ en transiroj de sufiĉe konataj neŭtralaj intelektuloj al niaj organizoj kiel ekzemple en Anglio k Svisio.

La esp-istoj posedas potencon ilon de la internacia interligo inter la popoloj k ĝuste la batalo kontraŭ la milito k faŝismo nur povas esti efika k venka, se ĉiuj fortoj en diversaj landoj unuiĝas por rezisti al la terura minaco. Estas do la sankta devo de ĉiuj esp-istaj organizoj k de ĉiuj unuopaj esp-istoj meti sian esp-sciojn k siajn esp-ligojn je la servo de tiu batalo. Tio estas la unuavice k plej urĝa tasko. La tuta esp-movado havus nenian socian valoron, se ĝi ne kapablus plenumi tiun taskon. La plenumo de tiu tasko ĝuste gajnos la simpatiojn de la diverslandaj popolamasoj al esp-o, kiuj tiel spertus la utilon de la internacia lingvo.

PRI UF

Certe la esp-movado ne estas unueca, eĉ ne la laborista esp-movado. Dividas ĝin diversaj mondkonceptoj, diversaj sociaj funkcioj k taktikoj. Sed ilin ĉiujn povas unuigi la aspiro k la agado por defendi la kulturon k la pacon, kies pere minacas al ĉiuj k estas nia konvinko, ke sur tiu bazo oni povas k devas organizi larĝan unuecan agadon de esp-istoj kontraŭ la faŝismo k milito. IPE iniciatas la starigon de tiu problemo en la tagordon. Ĝi havas certan rajton por tio, ĉar ĝi estas la plej granda k la plej aktiva esp-organizo de la mondo, kiu de sia fondiĝo mem skribis sur sian standardon la praktikan aplikon de esp-o en batalo kontraŭ faŝismo, milito, socia k nacia subpremado. Se ni hodiaŭ konsekvence traktos la problemon pri uf k kooperado inter IPE k aliaj esp-organizoj, ni antaŭ ĉio devas deklari, ke ne temas pri tiuj artifikaj manovroj por detruo de aliaj organizoj, kiel jam rapidis diskonigi kontraŭuloj de la

unueca esp-agado, sed ke temas pri seriozaj konsideroj pri la kondiĉoj de tiu agado, kun partopreno de reprezentantoj de aliaj organizoj.

IPE ne ĉesos deklari, ke ĝia vojo estas la sole ĝusta. Ĝi batalos por konvinki la plimulton de laborulaj esp-istoj pri praveco de sia ideologio k de sia praktika agado.

IPE senhezite daŭras batali kontraŭ ĉiuj kontraŭproletaj k reakciaj ideoj en la esp-movado, same kiel kontraŭ la ideologio de naciismo, de neŭtralismo, tiel ankaŭ kontraŭ la imperialismema, kontraŭsoveta sennaciismo, kontraŭ la disvastigo de ŝajnsocialismaj burĝ-demokratecaj iluzioj, ĉar ĝi ĝuste opinias, ke tiuj ideologioj preparas la grundon por faŝismo k milito k malhelpas la praktikan socivalaran utiligon de esp-o. Tiu principeca pozicio de IPE tamen neniel malhelpas, sed kontraŭe trudas al IPE la taskojn pri organizado de unuecsp-ista agado kontraŭ milito kaj faŝismo. Ni tial ripete deklaras, ke IPE k ĝiaj sekcioj estas pretaj al starigo de uf de agado kun ĉiuj laboristaj esp-organizoj k al kooperado kun antifaŝistaj k antimilitemaj neŭtralaj grupoj.

La problemo pri uf jam okupis nin kvankam pli teorie, dum la fondkongreso de IPE en 1932 en Berlin, praktike la problemo estis starigita dum la pasintjara IPE-konferenco en Lille. La konferenco difinis, ke la bazo de la uf nur povas esti la praktika agado, precipe PEK, k ke la organiza unueco de la laborista esp-movado nur sukcesos post antaŭa sukcesa uf agado.

IPE-INVITO PRI UF

Laŭ deziro de la konferenco la IPE-sekretariaro fine de la pasinta jaro dissendis pere de IPE-sekcioj detalan proponaron pri starigo de uf al la ĉefaj ekster-IPE-aj laboristaj esp-asocioj, i. a. al SAT, ISE, al nederlanda LEA, al sveda, al FEO kaj ESFIO k publikigis koncernan alvokon kun la dokumentaro en Sur Posteno, en la sekciaj gazetoj kaj per la radio. Fine ni dissendis al 18 lab. esp-organizoj inviton sendi al nia Kongreso siajn delegitojn por komune konsiligi pri la problemo de komuna agado. Ni konstatas, ke la ideoj pri la uf trovis grandegan reeĥon inter la laboristaj esp-istoj. Tio estas facile komprenebla, se oni konsideras la efikon de la progresanta uf inter la amasaj neesp-istaj laboristaj organizoj en Francio, Germanio, Hispanio kaj aliaj landoj.

La raportoj, ricevitaj de IPE-C, el Anglio, el Francio, Aŭstrio k aliaj landoj, la raportoj, publikigitaj en la lastaj n-roj de SP, montras atentindan moviĝon en la afero de la uf, kvankam nesufiĉan. Ni sukcesis dume atingi la disvastigon de klara kompreno pri neceso de uf k pri tio ke ĝi nur eblas sur bazo de komuna serva agado. Ni atingis la starigon de uf ĉe apartaj grupoj desube, kiel ekzemple en Parizo, en Antverpeno, en Vieno k en aliaj urboj. Tamen la rezultoj de la uf-kampanjo estas ankoraŭ malgrandaj. Ni nur staras ĉe la komenco de pli larĝa uf.

Sendube, multe malhelpis al niaj klopodoj la SAT- k kelkaj LEA-gvidantoj, kiuj simple ignoris nian proponon aŭ kontraŭmetis klare provokajn kondiĉojn. Ekzemple la direkto de SAT, anstataŭ respondi nian inviton, lasis al Lanti, verki artikolon en S-ulo «Pri principoj de unueco», en kiu troviĝis neniu pozitivaj proponoj, sed nur malnovaj kalumnioj k insultoj kontraŭ la sovetaj esp-istoj k IPE. La SAT-direkto uzas ĉiujn eblajn elturniĝojn por malhelpi starigon de uf, kiun certe salutas la plimulto de honestaj SAT-anoj. Ĝi postulis redonon de mono, reprenitan de la iama SAT-opozicio, la enlason de siaj kontraŭsovetaj eldonoj en Sovet-Union, realigon al SAT, kiel bazon por unueca organizo de la proletaj esp-istoj. Fine ĝi ne deziras uf-on laŭ apartaj landoj, sed nur ĝenerale, do abstrakte kaj ĉiuokaze ne sur bazo de praktika agado ĉar PEK, (Proleta Esp-Korespondanto) laŭ Lanti estas propaganda artificio de Stalin.

La SAT-organizo en Britio (SATEB) respondis, ke ĉar ĝiaj membroj jam estas anoj de grandaj naciaj organizoj neesperantaj, kiuj partoprenas la antifaŝistan agadon ĝi ne vidas neceson por esperantista uf. La tuta esp-ista movado ja ne povas havi tian efikon ol tiuj organizoj.

hispana LEA-PUIL deklaris, ke la unueco kvazaŭ estas efektiviĝinta en ĝi k ke sekve ĝi uf ne estas necesa.

Esploru ĉu tiuj argumentoj validas. Ĉu povas k rajtas pretendi fariĝi la univernueca organizo al kiu reiru la tuta lab. movado, kiel sugestas la sennaciista eksento de SAT?

T konsistis el diverstendencaj laboristoj, ki estis unuigitaj en SAT en la lastaj jaroj de la skismo nur formale, ĉar ne ekzistis iama uf, agada bazo de praktika laboro, kiu ĝi ilin firme kunligi en tempo kiam skismiĝis ĝenerala laborista movado.

Ĝi mence la unuecigo estis la batalo kontraŭ ŝtatalismo. Tiam SAT ludis pozitivan rolon, ĝi poste laboristajn elementojn el UEA, produktante klasajn ideojn k eldonante proletan juron. Sed poste kiam necesis fari la prakservan laboron montriĝis ke mankas firma batala ideologia bazo.

Ĝi proletoaro ne atendas de esperanto novajn principojn, sed plenumon de ĝia helpa, interliga, edukiga rolo.

Ĝi oni povas nomi homojn k ideologiojn, amikojn la socialisman demokration surbaze de ŝtala diktaturo en Sovetio kun la grandulista diktaturo de Musolini aŭ Hitler? Kiuj estas samigi la sovetan patriotismon t. e. on de proletoj k ĉiuj laboruloj al sia propra mem estrata ŝtato k al la nova, homama, socialisma kulturo kun la faŝisma naciismo k socialismo, kiuj arogas nomi perfido al laboristmovado k socialismo la penegojn de la socialismo por malhelpi la novan mondon per kontraktoj pri neatako, per eniro de Nacioj ktp.? Tion diri nur povas aŭ letaj stultuloj, aŭ konsciaj klasaj malamikoj laj la sennaciistaj gvidistoj en SAT ne stultaj. Logika fino de tiu sennaciismo estas riza malamikeco al patrio de la monda proletoaro, al kiu simpatias milionoj da subpremitaj ĉiuj terpartoj.

Ĝi bazo de SAT, sekve, neniu organiza bazo eblas. Ni kontraŭbatalas ĝian ideologion ĝian organizajn principojn.

ORGANIZA UNUIĜO

Tamen neniel signifas ke ni ĝenerale estas aŭ la organiza unueco. Kontraŭe, nia fina estas la starigo de unika universala interdeproleta esp-istaro, kiu baziĝus unue sur ŝtala internaciismo, due, sur aktiva partopreno en la batalo kontraŭ faŝismo, imperialismo k militdanĝero, trie, sur organizado de kolektiva laborista interligo per esp-istlaboro).

Ĝi konsistas pri klara proleteca ideologia bazo, ĝi kontraŭas al la revolucia laborista movado k ebligas organizadon de unueca praktika

Ĝi konsistas pri internacia organiza formo, kiu baziĝas al la principoj de la laborista movado k permesas kontakti k labori kun laboristorganizoj en ĉiuj landoj.

Ĝi konsistas pri fak'a servigo de esp-o al la laboristamasoj, pri la laboro en la fabrikoj, enlaborulejoj, en farmbienoj, ĉar nur tiu servigo pravigas la utilon de lab. esp-movado.

Ĝi necesas unuecan ideologion por unueca starigo oni certe ne atingos per abstraktaj principoj, sed nur trans la uf-agado, ĝi honeste kaj senartifike proponas al ĉiuj laboristaj esp-organizoj je kondiĉoj kiuj akcepteblas k klaskonscia proleto k kiuj estis proponitaj nia alvoko presita en « Sur Posteno » (1931). Ni deziras komune agadi kie eblas, forte dum tiu agado la malnovaj disputojn. Nur sur tiu vojo ni proksimiĝos kun laboristamasoj el diversaj organizoj, solidariĝos k organiziĝos. Tion devas kompreni tiuj, kiuj aŭdas tre radikalajn frazojn pri senkondiĉa tuta unueco, kiujn laŭtigas homoj, kiuj ne komprenas la unuecon kaj servigon de esperanto al laboristamasoj, ĉar sennehavan kaj formalan unuecan proletoaro ne bezonas.

Ĝi diro, de iuj gvidantoj el SATEB en ĉiuj landoj, de speciala uf-esp-ista estas malĝustaj kaj malpravaj. Tiuj diroj devenas de neagnosko de praktika valoro de esp-o

por la antifaŝista batalo. Certe la esp-istaj organizoj neniel povas substitui la taskojn de la amasaj organizoj pro sia eteco, sed ili povas efike helpi al organizado de internacia amasa interligokorespondado, ili povas divastigi la esp-sciojn inter la antifaŝistoj k pacemuloj, ili fine povas varbi al la antifaŝista k al antimilita fronto multajn neŭtralajn esp-istojn k simpatiantojn k ĝuste por ĉi tio sendube necesas unuigo de ĉiuj lab. esp-istaj fortoj en la lando.

Ni proponu malgraŭ ĝisnuna rifuzo aŭ nerispondo de multaj organizoj al ili la uf-on ankoraŭfoje k senĉese. Ni montru ke IPE plenumas sian proletan devon honeste. Samtempe ni daŭrigu plej energie starigi la uf-on ankaŭ desube, rekte proponante ĝin al ĉiuj grupoj k distriktoj de lab. esp-organizoj. La vicaj prol-

PRI LA TASKOJ ĈE LA STARIGO DE UF

Kiam ni starigas uf-on ni atentu, ke ĝi ne fariĝu senprincipa cedo de niaj grupoj al la ideologio, kiu direktiĝas kontraŭ la idearo de IPE. Ni ne konsentu al uf senigita de sia proleta praktika enhavo. Ekzemple ni ne faru uf-on sur bazo de nura propagando de esperanto, kiel komence tio okazis en Antverpeno, sed nepre postulu samtempan PEK-alian servan laboron. Ni ne toleru uf-on kun grupoj, kiuj faras antisovetan propagandon.

Aliflanke ni ne konduku kiel sektanoj, starigante al aliaj grupoj tro severajn ideologiajn postulojn, ekzemple pri rilato al la burĝa k proleta diktaturo k pri aliaj sociaj demandoj. Al ni sufiĉu la volo de k-doĵ batali kontraŭ faŝismo k milito k por forigo de la kapitalisma sistemo.

La klopodoj de niaj parizaj k-doĵ pri komuna agado kiel demonstracio ĉe la tombo de Federitoj k la ufa PEK-servo, organizita de niaj aŭstria k-doĵ devas esti la modelo por nia laboro en ĉiuj landoj.

La unueca, agada fronto de laboristaj esp-istoj en diversaj organizoj certe estas necesa antaŭ ĉio, la lab. esp-istoj montriĝu la plej konscia avangardo de la batalo por paco k kontraŭ faŝismo des pli, ke ili havas ne nur tiun kvazaŭ defendan taskon, sed ankaŭ ĉiam k ĉie atakan — partopreni la batalon kontraŭ la kapitalisma sociordo entute.

Tamen tiu uf dum la nuna kriza situacio ne sufiĉas. La laborista esp-movado ne arigas ankoraŭ ĉiujn progresemajn k pacemajn esp-istojn. En multaj landoj ĝi estas ankoraŭ sufiĉe malforta k ĉiam necesas aliri al la antifaŝista k antimilita agado ĉiujn eblajn aliajn aliancilojn. Ni trovas ilin en la neŭtrala movado, pri kiu ni jam menciis en la komenco de nia raporto. Tio plene korespondas al la ideoj de la popola antifaŝista fronto, starigata nun en multaj landoj k plej efike dume en Francio.

Necesas eluzi la turniĝon de multaj neŭtralaj organizoj for de faŝismo k reakcio, por vicigi ilin en defendfronton por tiuj restoj de kulturo k de homrajtoj, kiuj ankoraŭ ekzistas en la neplene faŝismiĝintaj landoj, por malhelpi novan hombuĉadon. Ankaŭ la neŭtralaj esp-istoj scias, ke sub faŝista regado esp-o ne povas havi ian estontecon. Ne malpli grave estas aliri indigenajn neŭtralajn esp-istojn en koloniaj k duonkoloniaj landoj, en Hindio, Hindio, Hindonezio, Afriko ktp., kie la neŭtrala esp-movado rapide progresas k ĝin partoprenas ĉefe simpatiantaj al naci-liberiga movado intelektuloj, kiuj bonvene rigardas la antimperialisman agadon de proletaj esp-istoj k volonte akceptus ilian helpon k kunlaboron.

IPE ne kaŝas siajn celojn. IPE ne reiras de siaj pozicioj, ĝi nur proponas kunagadon en la afero, kiu koncernas la savon k estontecon de tuta homaro. IPE iom sukcesis en tiu kampo. Nia brava brita sekcio organizis en Sheffield en Aprilo konferencon sub la moto: « Kion ni povas fari kiel esp-istoj por paco k kontraŭ faŝismo », kiun partoprenis la SAT-grupo la neŭtralaj grupoj k individue esp-istoj de la urbo. Eluzante la ligojn de tiuj grupoj kun diversaj organizoj ni sukcesis kunvoki sub esp-ista patronado ne esp-istan konferencon porpacan, kiun partoprenis 92 delegitoj el 48 politikaj, partiaj sindikataj k kooperativaj junularaj k virinaj organizoj. Tiu konferenco pasis tre sukcese k

etaj esp-istoj deziras la uf-on k akceptos ĝin malgraŭ elturniĝo de iuj el iliaj gvidantoj.

La proponaro de IPE-C donas al la komuna laboro taŭgan bazon, pri tio atestas la ejoj venintaj el diversaj landoj. *Vidi la koncernajn partojn de S.P. N-o 31.* Ŝajnas al ni, ke komuna servigo k propagando de esp-o, komuna partopreno ĉe antifaŝistaj aranĝoj esence devas resti la bazo de uf. Por plifaciligi laŭgrupajn interkonsentojn, niaj grupoj proponu al samregionaj grupoj starigi kontaktajn k interkonsentigajn komisionojn el reprezentantoj de la koncernaj grupoj en la regiono. Oni konsentu pri ĉesigo de reciprokaj atakoj dum tempo de komuna agado, sed lasu la eblon pri amika opiniinterŝanĝo pri la plej gravaj problemoj en la laboristaj bataloj.

akceptis rezolucion kontraŭ armado k reakcia politiko, kontraŭ la faŝismaj kruelaĵoj k por vasta utiligo de esp-o en antimilita agado. Jen estas brila ekzemplo de tio, kiel ni devas k povas labori en multaj landoj, ne nur unuigitaj esp-istojn, sed elirante el esp-istaj kadroj al laboro inter la amasoj. Same menciinda estas la klopodoj de niaj japanaj k-doĵ helpi al arigo de ĉiuj progresemaj esp-istoj sur larĝa fundamento.

La metodoj de kooperado kun neŭtraluloj do evidente devas esti jenaj: komunaj konferencoj laŭ Sheffielda maniero, kreo de komunaj urbaj konsiliĝaj komitatoj, aliro de neŭtralaj esp-istoj al kolekto de antimilita k antifaŝista materialo k verkado por PEK aŭ por specialaj kontraŭmilitaj informservoj, aliro de lingvospertaj neŭtralaj esp-istoj al instruado ĉe kursoj en laboristaj rondoj, komuna propagando de esp-o ĉe antimilitaj k antifaŝistaj aranĝoj, klopodoj por enkonduko de esp-o en popollernejoj ktp. Ĉi tuta laboro estas des pli utila ke inter neŭtralaj esp-istoj ni havas multajn instruistojn, desegnistojn k aliajn spertulojn.

Specialan zorgon ni metu al kooperado kun koloniaj grupoj. Niaj ĉinaj k-doĵ montras en tiu fako bonan ekzemplon. Ilia lozungo: esp-o por liberigo de Ĉinio, estas tre bona k povas esti aplikata en certaj varioj ankaŭ en aliaj landoj.

Ni parolas pri neŭtralaj grupoj k ne landaj asocioj, ĉar la estraroj de la lastaj ofte estas reakciaj aŭ malhelpitaj de iuj oficialecaj konsideroj. Komprenible, se la situacio permesos ni kooperos ankaŭ kun asocioj landaj.

Kaj nun pri laboristaj esp. organizoj ekster IPE. Nia fina celo estas kiel ni jam deklaris, aligi ĉiujn lab. esp-organizojn en unikan klasbatalan internacion, kiu servigos esp-on al la proleta batalo, kies transira ŝtupo estas uf de antifaŝista k antimilita agado. Sekve niaj rilatoj al la k-doĵ-membroj en aliaj organizoj, kiel al niaj klasfratoj, kunbatalantoj aŭ kunbatalantoj nur povas esti plej k-decaj k simpatiaj. Tute alian rilaton ni havas al neproleta ideologio, predikata k disvastigata de iuj gvidantoj el tiuj organizoj, kiuj faras ĉion por malsukcesigi la uf-on, aŭ al organizoj, kiel la sennaciista k « Bolenfraso », kiuj kontraŭbatalas malkaŝe Sovetunion k klopodas por nova skismigo de laborista movado per starigo de nova kvara internacio. Tiujn ni senkompatate kontraŭbatalos kiel malamikojn de laborista movado.

Nia rilato al SAT. Nek al la ideologiaj principoj, propagandataj de SAT-gvidantoj, nek al organizmaniero de SAT, IPE povas simpatie rilati. Tamen ni deziras kamarade kunlabori kun ĉiuj klasfidelaj k-doĵ en SAT. La SAT-gvidantoj diras, ke IPE nur deziras laŭlandan uf-on agadon, dum SAT estas sennacieca organizo kun individua membreco k ke sekve ne eblas uf kun IPE, sed tio estas tro malkara elturniĝo, kiu reliefe montras la malemon al ĉiu serva laboro, al ĉiutagaj bataloj de laboristaro en diversaj landoj.

Pri « sennacieco » ni ne diskutu, sed nur konstatu, ke la tiel nomata « sennacieca organizo » kreis naciajn sekciojn en Danio, Britio k Usono, k ĝi fariĝis tre vastan organizan, financan, aliancon kun la naciaj LEA-oj en Svedio, Holando, Ĉekoslovakio k kelkaj aliaj k ke fine en diversaj urboj ekzistas grupoj sub nomo de SAT-rondoj, kiuj tre bone kapablas se nur estas

deziro, labori uŝe tute ĝuste konkrete k laŭlande. Al ili ni nin turnas unuavice. Tio neniel signifas, ke ni ne deziras ankaŭ interkonsenton kun SAT entute. Kontraŭe, ni opinias, ke SAT povus utili al uŝ-ago de ĝi disponigis siajn gazetojn k siajn eldonadojn al propagando de uŝ, de PEK k de antifaŝista k antimilita agado ĝenerale. Ĝi devos rekomendi al alianciĝintaj LEA-oj aktive partopreni tiun agadon komune kun IPE. Plue ni postulas la ĉesigon de atakoj kontraŭ Sovetio, kontraŭ IPE k SEU, la ĉesigon de pergazeta subteno al klopodoj de kontraŭ-sovetiaj grupoj en SAT, en kio ni plene interkonsentas kun la multaj sovetamikoj inter la SAT-anoj.

Niaj rilatoj kun ISE certe estos pli facilaj ĉar ĝia ideologio estas pli parenca al proleta internaciismo, ĉar en multaj landoj la revoluciaj laboristoj sukcese uŝas kun socialistaj kiel en Francio, Germanio, Aŭstrio k aliaj landoj. Tiun fakon ni devas eluzi por devigi la hezitantajn gvidantojn de grupaj k landaj organizoj, kiel ekz. ĉe ESFIO en Francio respondi jese al niaj uŝ-proponoj.

Tiacele ni antaŭ ĉio nepre devas rebati la manovrojn faratajn de tiuj el gvidantoj de ISE. Por pruvi, ke IPE kvazaŭ estas malamika al socialistaj laboristoj k ne allasas ilin aliĝi al siaj vicoj, ĝi citas parton el la Berlina deklaro de IPE, farita ĉe la unua kongreso en 1932, kiu tekstas: « IPE kontraŭbatalas la oportunistan sennaciismon k ankaŭ reformisman ideologion de socialdemokratio, subtenantaj la imperialismajn rabadojn k militojn, kiuj plenumas la taskon deteni la laboristojn de la klasbatalo k malhelpas la efektivigon de ruĝa uŝ ». Sed, k-do, ĉu nun post la sangaj spertoj en Germanio, post Aŭstria tragedio, post la Hispana reakcio la socialistaj laboristoj ankoraŭ plene sekvas al tiu ideologio? Ni kontente povas konstati, ke ne. La ideoj pri revolucia klasbatalo, pri proleta diktaturo, la simpatio al Sovetunio ĉiam pli kreskas inter ili. Tial ni trankvile povas deklari ke nuntempe tiu deklaro, koncerne al la ideologio de socialdemokratio ne plu estas aktuala k ni esperas, ke nun ne plu ekzistas iaj formalaj malhelpoj al starigo de vigla unueca agado.

Ekzistas ankoraŭ unu laborista esp-organizo interlanda, pri kiu ni devas fiksi nian rilaton, nome al t. n. IPK, (Internacia Proleta Kooperado) kiu jam okupis nin ĉe la konferenco en Lille. Tiu movado, kiu estiĝis por vigligi la movadon en la limregionoj de Germanio, Holando k Belgio surbaze de limrenkontiĝoj k de uŝ-aj elpaŝoj, kiujn partoprenis ankaŭ individue neŭtralaj esp-istoj faris en la pasintaj jaroj utilan laboron. Ĝi helpis vigligi la proletan esp-movadon de FEP en Norda Francio, ĝi helois al starigo de movado en Flandrio, ĝi helpis, fine, la ligojn kun niaj germanaj k-do. Tamen unu el ĝiaj ĉefaj mankoj estis, ke ĝi limiĝis je pura propagando de esp-o, plene neglektis la servan PEK-laboron k ne edukis siajn membrojn al klaraj klaskonsciaj pozicioj. En sia propagando, se ĵuĝi laŭ la ĝia estinta organo « Fajrero », ĝi allasis multajn politikajn fuŝaĵojn k neŭtralismon. Ankaŭ laŭ organizo ĝi malhelpis en Nederlando al la laboro de la Unuiga Komitato, ĝi fondis la entreprenon la t. n. « Int. Esperant. Helpo », kiu nur povis miskreditigi laboristan esp-inovadon ĉe laboristaj organizoj k nenion entreprenis por instigi siajn membrojn aliĝi al la landaj LEA-oj k UK-oj. Tio montras ankoraŭfoje, ke IPK pretendas resti memstara organizo apud la jam ekzistantaj internaciaj proleta esp-organizoj. Ĝi pretendas la rolon de peranto al uŝ inter la landaj organizoj k rolon de maskita laboranto inter la neŭtraluloj. Ĉi tiuj tezoj tamen neniel estas defendeblaj. En la regionoj, kie laboris IPK ekzistas jam aktivaj esp-lab-organizoj, kiuj nun transiras al uŝ tute sen helpo de IPK, kiu nun konsistas preskaŭ nur el sia komitato. Sekve ĝia plua ekzisto estas tute senutila. IPE ne bezonas perantojn por uŝ, IPE ne bezonas specialajn komita-ojn alinomajn por labori inter neŭtralaj esp-istoj, tion ĝi faras mem k senkaŝe sur antifaŝista k antimilita bazo. La plua ekzistado de IPK nur povas deteni influantaj de ĝi k-dojn aliĝi al ni k tiel malhelpas al la plua progreso de lab-esp movado en la

koncernaj regionoj. Tial IPE plene agnoskante la valoran laboron faritan de IPK alvokas ĉiujn ĝiajn anojn aliĝi al la LEA-oj k UK-oj, vicigi en la PEK-laboron k la Komitato mem ĉesigi sian pluan ekziston por la bono de la movado.

Nia rilato al malfortaj lab-esp-organizoj aŭ tiuj en terora landoj, en kiuj ekzistas multaj simpatioj por IPE devas esti speciale atenta k helpema. Tio koncernas la Norvegan LEA-on, la Hispanan, la Polan, Latvan k Estonan k aliajn sendepende de ilia orientiĝo, ĉar nia celo estas konservi k disvolvi la proletan esp-movadon en tiuj landoj.

Nia rilato al la profesiaj esp-organizoj, kiel al poŝtistoj, fervojistoj, edukistoj, verkistoj ktp same estas gvidata de nia deziro starigi kun ili kooperadon uŝ-an sur bazo de PEK-laboro k propagando en la koncernaj profesiaj rondoj. Ni altiru ilin al kunlaboro en niaj oranoj, ni mem kunlaboru en iliaj gazetoj k sub'enu al aliĝon de niaj membroj al iliaj organizoj.

Ni kooperos ne nur kun la proleta profesiaj organizoj, sed ankaŭ kun ĉiuj neŭtralaj, kiuj deziras kunlabori kun ni sur la kultura k antimilita kampo.

Kaj nun fine pri nia rilato al neesp-istaj labor-organizoj. IPE estas eksterpartia k tendence-neŭtrala organizo, kiu akceptas en siajn vicojn diverstendencajn laboristojn klasbatalajn. Tamen ni diferencigas de aliaj lab-esp-organizoj per nia

ĈEFA DISKUTPUNKTO : LA Uŝ !

K-do TURNER (Britio) : Ĉu la punkto pri uŝ kun diversaj fakorganizoj havas rilaton al IAREV k TEPS?

K-do RESPE : Ne estas facile doni klarigon pri raporto kiun oni ne mem verkis. Tiuj fak-organizoj kiel organizoj ne havas ideologian celon kvankam la individuoj povas havi ĝin k ofte havas. Sed ili konsistas el laboruloj, kiujn ni devas tiri al ni.

K-do SCHOEN (Belgio) : Ĉu IPE-ano devas esti ano de sia metia sindikato? Laŭ mia opinio oni ne povas paroli pri uŝ, se oni ne estas ano de sindikato.

K-do MALFERE (Francio) : IPE kiel organizo ne povas devigi siajn membrojn. Tio estas persona afero. Estas unu afero deziri uŝ-on k estas alia afero esti ano de sindikato.

K-do TURNER (Britio) : Internacia organizo ne povas devigi ĉiun membron sindika'anigi ĉar en diversaj lokoj estas diversaj kondiĉoj.

K-do MORO (Belgio) : Ni ne povas devigi, ĉar alie ni ne estus plu kultura organizo sed suborganizoj de sindikato aŭ eble de partio, k ne utilas plu diskuti pri la problemoj.

K-do RESPE : Ni ne povas diskuti du horojn pri tiu afero ĉar nia tasko estas diskuti la problemojn de uŝ. Ni ne povas devigi ĉiun aliĝi al sindikato kvankam estus dezirinde, se ĉiu estus sindikatanano.

K-do TURNER (Britio) : La raporto de IPE-Sekretario iom abstrakte tuŝis la demandojn pri uŝ. Ofte oni multe teorias pri tiu temo sed praktikon oni ofte ignoras k estas necese montri uŝ-on per agado. La Sheffielda uŝ-sukceso ebligis, ĉar ĝi estas unu el la plej bonaj PEK-filioj k laboris dum monatoj eĉ jaroj inter ne-esp-istoj. Mi aŭdis multon pri la sukceso de la Franca uŝ, sed ne aŭdis multe pri ilia PEK-laboro. Mi ŝatus aŭdi kiel ili atingis tion sen antaŭa firma bazo. Uŝ ne nur estas afero de Esp-istoj. Nur per aplikado de PEK-laboro oni povas krei tian influon ĉe la amasoj.

K-do MALFERE (Francio) : PEK-laboro estas la sola ekzistanta de laboristaj esp-istoj. Grupoj, kiuj uzas esp-on nur por persona korespondado ne estas utilaj al la laborista klaso. Esp-istoj devas servi ne-esp-istojn. Ĉefe en Parizo fortas la uŝ inter laboristaj esp-istoj. Ni diskutis kun FEO-anoj, ĉian taskon havas proleta esp-istoj. Ni devigas ĉiun k-don, kiu lernis esp-on uzi la lingvon por la klasbatalo. Se membro de la Ruĝa Helpe lernis esp-on ni devigas lin ne forlasi pro esp-o Ruĝan Helpon sed li devas resti en ĝi kaj uzi esp-on por la utilo de Ruĝa Helpe. Antaŭ Oktobro aperos la unua unueca bulteno. Se ni anstataŭas malnovan vorton kiel ekzemple PEK k parolas pri gazet-servo, tio povas ofte helpi al kreo de uŝ.

praktika agado, farata inter la laboristaj amasoj. Estas do kompreneble, ke tiun amasan laboron ni nur kapablas fari kontakte kun amasaj organizoj de proletaro unuavice kun la kultura j helpaj, kiel ekz. kun la ILH, laboristaj sportuloj, sindikatoj, teatristoj, senlaborulaj komitatoj, laborista junularo, sovet-amikoj ktp. El tio sekvas, ke ni partoprenas ĉiujn uŝ-ajn, antimilitajn k antifaŝistajn kampanojn de la grandaj laboristaj organizoj k partoprenos en la batalo kontraŭ ĉiuj malamikoj k sabotantoj de la uŝ k de la antifaŝista batalo.

IPE ne staras ekster la proleta bataloj k ekster la ĝenerala antifaŝista k antimilita fronto. Kontraŭe, ĝi estas parto de ĝi, ĝi estas pioniro de ĝi en la proleta esp-movado. Por pruvi tion ni montru ekzemplon de konsekvenco al la tuta esp-ista movado. IPE ne hezitos aliĝi kun ĉiuj siaj sekcioj kaj UK-oj al la Mondkomitato kontraŭ faŝismo k milito por tiel ankaŭ en internacia skalo servigi esperanton k la forton de sia membraro al tiu movado, al defendo de Sovetio k al la afero de l' paco.

Vivu la uŝ de proleta esp-istoj!

Vivu la kooperado de ĉiuj progresemaj esp-istoj kontraŭ faŝismo k milito! (Aplaŭdoj.)

Vivu Internacio de Proleta Esperantistaro!

K-do TURNER : Ni havu interrompon dum dek minutoj, post kiam ni povas demandi k diskuti.

K-do CROUTEUX (Belgio) : La raporto en- havas gravajn erarojn pri IPK. IPK faris utilan laboron k sen ĝi ni ne estus tiom fortaj en nia regiono kiom ni fakte estas. Ankaŭ k-do Van Dooren, kiu vizitis nian renkontiĝon en Visé, diris ke li estis tre kontenta pri ĝia revolucia spirito. Ni havas kursojn en tridek socialdemokratiaj popoldomoj k tial ni ne povas oficiale rilati kun IPE. Krome FEO provas detruiri nin.

K-do MORO (Belgio) : Estas hontinda afero, ke oni riproĉas al IPK kiel blufan entreprenon. Ĉu estas bluf — nia laborista solidareco? Nur estas bluf, kiam oni ne praktike helpas. Ni helpis 52 familiojn. Nur IPK tiel helpis. En la renkontiĝoj ĉiam okazis frakciaj fakkunsidoj por IPE, por komunistaj frakcioj k pri PEK. Renkontiĝoj sukcesis forigi la sennaciisman ideologion de Satano. Se oni atendas gvidadon de IPE-Centro el Moskvo aŭ Leningrad oni povas atendi 6 monatojn. Antaŭ tri jaroj GLEA, Rejnlando, Limburgo k Valonio faris uŝ-on kontraŭ faŝismo k milito. Kial oni nomas tion neŭtrala? Kiel Leningrad povas pli bone scii pri tio ol germanaj k-do. Ĝis oni ne donas al ni pli bonan ekzemplon ni ne akceptas kritikon.

K-dino VAN DUIN (Nederlando) : Bedaŭrinde en Nederlando oni ankoraŭ ne havas dezirindan sukceson pri uŝ. Tio estas facile komprenebla, ĉar ĉe ni la partioj ne kiel en Francio k aliaj landoj sukcesis starigi uŝ-on. Ni devas krei uŝ-on de sube sur bazo de PEK-laboro. Estas jam federaciaj grupoj, kun kiuj ni havas bonan kontakton k kun kiuj ni jam laboras. Mi deziras havi sugestojn k direktivojn kiel estas eble pli akceli uŝ-on k aranĝi kolektivajn PEK-laborojn.

K-do TANGVAAL (Svedio) : Mi ne estas ano de UK. Mia grupo estas en Malmö. En Skandia regiono ni sukcesis en 7 posteroj de la estraro havi 4 IPE-anojn. Ni havas proponon por PEK-laboro k prezentis al SLEA konferenco. Dependas de ĝia decido.

K-do CARLSEN (Danio) : Ne estas multe por raporti. Niaj provoj rilate uŝ-on multloke fiaskis. Dum Pentekosto oni fondis LEA-on. Ni sendis delegiton, sed oni atakis revoluciajn esp-istojn k diris, ke IPE estas komunisto. En nia urbo komunistoj k socialistoj bone kunlaboras. La klubo al kiu mi apartenas estas ankaŭ ano de LEA. Oni sendis min ĉi tien por akiri praktikon pri uŝ-laboro.

K-do VAN DOOREN (Belgio) : La laboro uŝ-a estas triflanka en nia regiono. Ni devas rilati al FEO al burĝa grupo, kiu estas tre forta k krome ni devas rilati al AEOP. Ni jam interrilatas pri uŝ kun FEO. Ankaŭ ĉe burĝoj ni havas certan sukceson. Ni faris malkaŝe laboron por PEK k varbis por SP. En unu burĝa grupo ni havas gravan sukceson. Ĝi faras PEK-laboron.

ni AEOP oni ŝajne ne bone komprenis. Mi vizitis AEOP k mi devas diri ke ĝi ne estas eŭtrala. Tamen ĝi ne rilatas ĝuste al IPE. La vidajn membrojn de AEOP ni sukcesis aliĝi al IPE k ilia bulteno nun ankaŭ presas pli EK-artikolojn. Krome en sia regiono ili vendas ekzemplerojn de SP. La orkestro de AEOP das dum la Kongreso de IPE. Tio montras ke tre simpatias al ni. Ni do devas esti singardaj pri AEOP.

K-do AMASANTI (Britio): Malgraŭ ke Sheffield sukcesis pri uf, ni ne sukcesas en Sudafriko. Ni havis kunvenon sed ne povis trovi konkretan ideon por unueca laboro. Mi devas emfazi, ke nur per PEK ni povas starigi nian aŭecan laboron.

K-do RESPE: La k-doj klare parolis pri uf-ago. Ili komprenas, ke ĝi estas nuntempe nia ĉefa tasko. En Lille ankoraŭ ekzistis diversaj opinioj, sed nun ĉiu k-do klare komprenas tiunoblemon. Ni bone memoru la hodiaŭ diritajn vortojn por morgaŭ kiam venos la k-do de SAT. En Belgij k-do ankoraŭ ne bone komprenas, sed nia ĉefa organizo estas IPE. Mi protestas ĝuste kontraŭ la intervoko de Moro, kiu diris en la raporto estas mensogoj. La raporto klarigas ke IPK estis bona dum unua tempo de sia ekzisto. Sed ankaŭ SAT havis periodon, dum kiu ĝi estis bona. Nun IPK faras laboron parte politikandan. La IPE-anoj, kiuj estas en IPK, estas unue interrilati kun Unuiga Komitato. Ili boru unuavice laŭ la direktivoj de IPE. Estas range, ke ili havas du gazetojn, kiuj ambaŭ estas IPE-emaj. Mi volas diri, ke la unua grupo, kiun ni havas rilate al uf-ago estas unuecstarigi nian propran movadon, por povi des pli bone due kunlabori kun aliaj organizoj.

RIA LABORKUNSIDO, 11.8.35. 9.30 h.

Prezidas k-do SMITH, kiu ĝeinte kelkajn kutiletojn transdonas parolrajton al k-do RESPE por legado de la

ORGANIZA RAPORTO DE LA IPE-CENTRO

Ĝekamaradoj!

Post kiam la ideologiaj demandoj estas klaraj, organiza laboro en la movado decidas la pluan progreson. Eĉ pli, nenion oni povus komenci per nia ideologio sen bona organizado.

Tri jaroj post nia fondkongreso ni troviĝas en ebla alia situacio. Ĉirkaŭ duono el niaj sekcioj grupoj laboras en la faŝismaj landoj. Sed malgraŭ la teroro k persekutoj ili sukcesas restigi la organizajn ligojn, eltrovi novajn laboromodojn, kiuj permesas la organizado de la nova laboro, la PEK-laboro, kiel ekzemple en Germanio, Japanio, Ĉinio, Bulgario k en nia plej bona k glora sekcio — en Aŭstrio. Niaj sekcioj UK-oj en la demokrataj landoj kreskis laŭ membraro k ankaŭ laŭ kvalito de sia PEK-laboro. Kreskis ankaŭ ilia morala influo inter laboristaj organizoj. Interne multaj el ili tiel solvas, ke iu nova bato de la faŝismo ne sukcesus ĉi tiu internaciajn rilatojn k ŝanceli ilian pozicion en landa skalo.

En la pasintaj jaroj oni multe diskutis, ĉu la k-doj pli multe atentu la servan PEK-laboron k la propagandan-varban, ĉu ni povas k devas ĝi amasorganizo aŭ ne. Tiaj demandoj restis malaj ankaŭ nun. Komence de nia ekzisto ni pensis ege k akre batali por agnosko de la neceso gravo de praktika serva laboro. Post la fondiĝo de IPE neniu k-do preskaŭ malagnoskis tiun neceson aŭ ne komprenis ĝian valoron, sed ĝuste ni jam signifas labori k tiel ni multe k plue batalis por tio batali. Tio ne estis facila, sed ni rememoru pri tio, ke nia franca sekcio sukcesis iom ordigi sian PEK-laboron nur en la lasta jaro! Nuntempe en preskaŭ ĉiuj sekcioj praktika laboro estas konsiderata la plej grava tasko. Ĉu ne estas karakterize, ke novaj sekcioj UK-oj nun ofte evoluas el la PEK-filioj, kiuj preskas unue sur la akirita teritorio kiel ekzemple en Aŭstrio, Islando, HinduĈinio?

Tamen la PEK-laboro sola ne sufiĉas por

progresigi k firmigi nian movadon. La propagando, la varbado k edukado de novaj membroj estas ne malpli gravaj ol PEK. Ni devas konfesi, ke en kelkaj IPE-organizoj la PEK-ado tiel okupis la horizonton, ke oni serioze komencis peki kontraŭ la organiza laboro. PEK k esp-o estas armiloj, sed kiel progresi, se mankas la soldatoj? Jam nun ni povas konstati, ke en kelkaj landoj, ekz. Britio, niaj k-doj simple ne kapablas plenumi la tutan servan k PEK-laboron, kiu kreskas kun ĉiu tago aŭ ne povas pli disvastigi la kolektivajn korespondadon, ĉar mankas k-do, kiuj priservu la amasegon da diversaj organizoj k laborejoj. Malgraŭ la kritiko de Lille-a konferenco la membraro de BLEA nur kreskis je 44%. Same oni povus kritiki kelkajn grupojn de SEU, kiuj pro manko de bona propaganda k organiza laboro ne kreskis, sed eĉ iomete malkreskis, kiel ekzemple la Leningrada grupo, kiu faris bonegan PEK-laboron, organizis pli ol 80 elpaŝojn de eksterlandaj laboristaj esp-istoj-gastoj en diversaj fabrikoj k kluboj, sed preskaŭ faris nenion por eluzi la efikojn de tiuj elpaŝoj por fondi novajn kursojn k grupojn. Antaŭ unu jaro en la Simferopola grupo, kiu apartenas al la sufiĉe konata Krimea organizo de SEU, oni tiel PEK-igis, ke en la laboristaj kluboj mem oni forigis ĉiujn pri-korespondadajn afiŝojn ĝis oni ricevis riproĉon de CKSEU. Aperis novaj malsanuloj, kiuj timas uzi la vorton esp-o, por kvazaŭ ne kompromitiĝi. Sed estu certaj, ke per tiu malkuraĝo k falsa kompreno de PEK-taskoj ni nur vekas malsaton ĉe niaj kontraŭuloj k neniel progresigas la movadon. La esp-propagando devas ĉie k nepre akompani aŭ sekvi al sukcesa PEK-laboro. Niaj sekcioj k UK-oj devas eldoni pli multajn k pli trafajn flugfoliojn k broŝurojn, fari pli da propagandaj vesperoj k pli da kursoj, ol ĝis nun.

Ĉu ni povas fariĝi amasorganizo? Certe ni povas, se la uzo de esp-o estos rekomendata de la grandaj laboristaj internaciaj organizoj. Ni tiam certe povos atingi en ĉiu lando dek ĝis cent mil da laboristoj, kiuj lernos nian lingvon. Tio estas nia fina, organiza celo. Nuntempe tio ankoraŭ ne estas reala, ĉar la plimulto de laboristoj ne estas facile movebla aliĝi al nia movado, kiu ne estas speciale rekomendata, postulas certan penon k forprenos, kiel ŝajnas al ili tro da valora tempo, kiun ili uzas por sekciaj k politikaj celoj. Nuntempe ni pretendas esti ne amasorganizo, sed nur multnombra movado, kiu helpas al la amasaj organizoj. Nia forto estas ne en la amaso, sed en nia internacia k interloka disvastiĝo — po malmultaj k-do, sed en la ĉiuj ĉefaj k la plej foraj lokoj.

Alia demando estas, kiun oni varbu unue? Ĉu klaskonsciajn laboristojn, anojn de diversaj klasbatalaj organizoj, aŭ neklaskonsciajn? La klaskonsciajn k-dojn ni bezonas antaŭ ĉio por levi la PEK-laboron al la necesa ideologia alto k por sekuri la ĝeneralan orientiĝon de nia movado. Tiuj k-do estas momente pli bezonataj al ni, ĉar ni sentas mankon ne nur pri ideologia-kleraj funkciuloj, sed ankaŭ pri spertaj organizantoj. Sekve ni turnu nian atenton speciale sur tiujn rondojn. Tio neniel signifas, ke ni forgesu pri varbo de neklaskonsciaj k-do, ĉar estas nia morala devo eduki novajn klasbatalantojn k ankaŭ ĉar ili estas pli facile varbeblaj.

Por plibonigi nian laboron pri kontingentoj ni devas zorgi ne nur pri varbado de konvinkitaj esp-emuloj, sed ankaŭ de niaj simpatiantoj, kies nombro estas pli granda. Tiuj simpatiantoj aperas ofte post sukcesaj aranĝoj k PEK-laboro. Inter ili estas multaj klaskonsciaj laboristoj, kiuj pro tiuj kaŭzoj ne povas lerni la lingvon k partopreni pli aktive nian organizon, sed kiuj subtenos k helpas la movadon ne nur mone, sed ankaŭ ĉe konkretaj laboroj. Tio estas pli, ol la tiel nomataj subtenantaj membroj, kiuj ekzistas en malgranda kvanto en diversaj sekcioj de IPE. En la sovetia sekcio tiuj membroj, la tiel nomataj amikoj de la internacia laborista korespondado k de esp-o, ludas gravan rolon k konsistigas pli ol duonon de la membraro.

Ĉiu loka komitato de SEU organizas ĉe fabrikoj, kluboj, oficejoj grupojn de amikoj. Tiuj grupoj helpas en la organizado de internacia korespondado en sia laborejo, al diversaj internaciaj aranĝoj, vesperoj, al propagando de esp-

utiligo, helpas al varbado al kursoj ktp. Gvidata tiu grupo estas de SEU-ĉefo, kiu troviĝas en ĝi k konsistas el aktivaj esp-istoj. Tiuj grupoj prezentas la plej bonajn rezervojn por la baza membraro de SEU. La kotizoj estas multe pli malaltaj, ol la ĉefa membrokotizo k tio permesas amasan aliĝon.

Ĉi tiun sperton sen ia dubo oni povus transporti al aliaj landoj kun granda utilo.

STATO EN LA LANDOJ

Pri Francio k Britio ni ne multe parolos. La ĉeestantaj delegitoj prefere mem raportu pri siaj sukcesoj. Ni nur konstatu, ke la movado en Francio disvolviĝas kontentige, ni kreskis je 50% en Britio malpli, kie la membraro nur atingis 250. En Francio ni rimarkas aktivecon en pli multaj distriktoj, pli bonan partoprenon en la aranĝoj de la laboristaro, pli bonan propagandan laboron k pli bonan eldonagadon (eldono de novaj lernolibroj k flugfolioj). Tamen la PEK-laboro ankoraŭ penetris nur en malmultajn grupojn.

En BLEA kontraŭe la propaganda k kursa laboro, la aktiveco en la distriktoj ne estas sufiĉaj. Oni devas nur turni la ĉefatenton al preparoj de novaj kontingentoj.

Se en Eŭropo kaj Azio la movado estas pli malpli vigla, oni tion ne povas konstati pri Ameriko, nome pri nia Nordamerika sekcio LEANA. Ĝi ekzistas jam tri jarojn, sed preskaŭ ne montras progreson. Estas farata nenia PEK-laboro, nenia organiza laboro. Pro tio la membroj tute pasiviĝis k vegetas individue. Tiu stato estas sufiĉe stranga k kvazaŭ nekomprenebla. USONO k Kanado ja formas tiel nomatan anglaŭlingvan kontinenton, sed tio ne estas kaŭzo por la malforteco de nia movado. Komparu Aŭstralion k Brition. Ni asertas akcente, ke la kaŭzoj de nia stagno tute ne estas objektivaj, sed subjektivaj. Se k-do Bonesper, la sekretario de LEANA, povas skribi, ke stato nur povus aliĝi, se IPE-C sendus al USONO 5 aŭ 6 organizantojn por helpado, ni konkludas, ke la gvidantaj k-do ne komprenas ĝuste niajn taskojn k simple ne kapablas organizi la laboron.

Jam antaŭ du jaroj ni postulis, ke la k-do ne pre eldonu informilon, se eĉ nur dupaĝan, por interkontaktigi la membrojn en diversaj lokoj. Ĝis nun la k-do en Nov-Jorko pretendas, ke tio ne eblas. Je ilia loko ni devus honti, kiam ni scias sub kiaj kondiĉoj niaj k-do en la teroraj landoj kapablas eldoni multpaĝajn informilojn k PEK-bultenojn. Anstataŭ iri al la laboristaj amasorganizoj k al la kulturaj, kiuj certe helpus pretigi tiun malfeliĉan informilon k eĉ PEK-bultenon, oni atendas ĝis la helpantoj k la novaj membroj sin mem anoncas.

Ni siatempo proponis al la Amerikaj k-do eliri el nuraj rondo de hungaraj elmigrintoj ankaŭ al aliaj nacioj k ĉefe al amerikanoj, sed ŝajne la iama raporto pri sukceso de anglaj kursoj ne tute respondis al la faktoj. De kie oni povas havi membrojn k kreski, se oni ne aranĝas en laboristaj organizoj kursojn, se oni ne emas ligiton kun la k-do el la provinco k nedonas al ili helpon. La PEK-laboron oni certe ja povus organizi en Nov-Jorko k eble en Detroit, kie ni antaŭe havis tre aktivajn korespondantojn por Internaciisto k PEK-internacia. Neniu zorgis por doni al niaj k-do en diversaj lokoj la ĝustan komprenon pri la taskoj de PEK. Tiun staton necesas nepre aliĝi ĉar USONO devas fariĝi perejo al kreo de nia movado en ĉiuj Sud-k-Mezamerikaj landoj.

Kontraŭe al USONO nia laboro en Aŭstralio montras progreson. Ni havas kursojn ĉe la sindikatoj, aperas bulteno, estas starigita ligo kun Nov-Zelando.

Pri la laboro de unuigaj Komitatoj. — La PEK-laboro nun preskaŭ ĉie funkcias, kvankam ĝi ofte nur limiĝas je eldono de PEK-bulteno aŭ de PEK-paĝo.

Pli malbone statas la organiza laboro. Ĝis antaŭ unu jaro ni devis multe batali kontraŭ la emoj ĉe la k-do pri prefere tiuj fondi novan paralelan LEA-on, ol fari persistan, sed fruktodonan laboron inter la membraro de l'malnova. Tipa ekzemplo por tio estas la Nederlanda UK.

En la lastaj jaroj ni vidas preskaŭ ĉie vigliĝon

k pliboniĝon. En Svedio post longa dormado, dank'al la sindona laboro de niaj k-doj el Malmö, komenciĝis aktiva opozicia k kleriga laboro interne de SLEA. Kiom grava estas tiu laboro en Svedio k Nederlando oni komprenas, se oni rememoras, ke SLEA k NFLE estas la ĉefaj ideologiaj k materiaj subtenantoj de SAT. Ni citu la faktojn pri elekto de la suddistrikta estraro de SLEA lastjare, kiu nun konsistas el aktivaj IPE-anoj k la inviton de la nunjara SLEA-kongreso al Malmö, kie ekzistas nia plej forta IPE-grupo, la sukceson ĉe la centra partia k junulara gazetoj, kiuj presigas regule esp-rubrikon, same kiel en Hollando.

En Nederlando ni vidas ioman aktivigon en la opozicia laboro, pli vigilan partoprenon en la vivo de la asocio. Tamen ni ĝis nun nenion aŭdis pri NUK aktiveco ĉe la lasta NFLE-kongreso en Groningen. Kion NUK mem proponis, tion ni ŝatus aŭdi ĉi tie. La ligoj kun IPE-C estas sufiĉe malbonaj. Al la laboro cetere multe malhelpis personaj malpacoj k taktikaj devioj de personoj, kiuj celis rompi nian opozician laboron k daŭrigi la kvetreladon.

Nia situacio en landoj, kie la LEA estas gvidata de niaj k-doj, sed la membraro ne jam plene estas varbita al la IPE-ideoj, ne estas kontentiga. Tiel ekzemple en Norvegio la laboro de UK laŭ propra konfeso en iu n-ro de ilia bulteno, aperinta komence de ĉi-jaro, preskaŭ tute ekdormis. La ligoj kun la provinco estas perditaj, PEK-laboro ne estas farata k fine en la organo de NLEA aperas neniu kleriga materialo pri IPE. Jen ni havas tipan ekzemplon de miopo. La k-doj pensas, ke se ili sidas en la estraro, la membroj per si mem fariĝas simpatiantoj al IPE. Sed anstataŭ tio ni asertas ke niaj k-doj mem en tiuj organizitoj komencas oportunistiĝi k foriri de la IPE-pozicioj.

Specifa situacio estas en landoj, kie ekzistas kelkaj LEA-oj aŭ lab-esp. grupoj, kiel en Svisio, Danio, Belgio. En tiuj landoj ni havas UK-ojn. Ilia celo estas per uf-laboro akiri la influon sur la plimulton de laboristaj esp-istaj grupoj, por poste fondi landan IPE-sekcion. Ankaŭ ĉi tie tre gravas lerta taktiko, por ne atingi pluan splitigon de la movado anstataŭ la unuecigo. Nia svisia UK tiurilate laboris tre bone. Ĉe la lasta konferenco de lab-esp-grupoj de Svisio en Biel ĝi elpaŝis kun pledo por PEK, por aliĝo al IPE k principe subtenis la proponon de estraro de ne IPE-a lab-esp-grupo en Genevo pri fondo de svisa LEA. Kvankam tiu propono ne estis akceptita, tamen ĝi gajnis multajn simpatiantojn k la decido permesi libervolan aliĝon al IPE estas grava morala sukceso. La svisiaj k-doj havas grupojn en Bern, en Basel k ĉelon en Genevo. SvUK estas la unua UK, kiu aranĝis sukcesan socialisman konkuradon kun aliaj, nome kun NUK.

Niajn belgajn k-dojn ni povas gratuli pro ilia aktiveco, plej bona pruvo pri ĝi estas la jen okazanta kongreso. Tuj post la SAT-skismo k antaŭ ĝi ni havis en Bruselo tre aktivan grupon k PEK-filion. Sed poste ĝi tute malaktiviĝis ĝis la nova antverpena grupo renovigis la movadon. Tamen oni faris kelkajn erarojn. Unue oni ne devus fondi sekcion sed UK-on. Tio nun jam estas korekta. Due la nesufiĉa komenca kontakto k laboro kun la « Internacia Proleta Kooperado », LEA k socialistema AEOP. Tria — la bazigo de uf kun NFLE-grupo en Antverpeno nur sur propagando de esp-o k ne sur la PEK-laboro. Ni esperas, ke niaj belgaj k-doj dum sia nuna speciala konferenco pritraktos ĉiujn aferojn k preparos la bazon por la uf inter si, AEOP k FEO en Belgio.

En Danio nia movado evidente stagnas ĉefe pro personaj kvetrelaj k malĝusta kompreno de l'IPE-taskoj. La tuta IPE-movado limiĝis je unu urbo — Odense, kie troviĝas du malpacantaj IPE-grupoj: la IPE-frakcio en la laborista grupo Unueco k la ekŝinginta el la Unueco klasbatala grupo « Antaŭen ĝis la celo ». Antaŭ unu jaro fondiĝis kun partopreno de ambaŭ grupoj UK pro nia insisto. Sed ĝis nun la aferoj ne normaligiĝis k anstataŭ praktika laboro oni okupiĝas pri «nfruktaj disputoj, kio estas pli klasbatala.

Pri la laboro en teroraj landoj. — Kiel ni jam menciis, la unua reiro en membrarkvanto pro atako de faŝismo estas haltigita. Niaj organizitoj

komencas denove kreski. En Britio regule aperas germana PEK-bulteno. Bedaŭrinde ni preskaŭ nenion scias pri la organiza laboro de GLEA.

Aŭstrio. — Ĉi tie troviĝas nia plej juna k brava sekcio PEA. Post la ekrego de l'faŝismo al niaj vicoj venis la socialistaj k-doj el ALLE, la malnovaj SAT-anoj. Jam depost duona jaro aperas tre vigla PEK-bulteno, antaŭe per helpo de nia franca sekcio k nun memstare. Ĝi estas nun sur plej bona vojo akiri la plimulton de laboristaj esp-istoj en Aŭstrio, la iama citadelo de ISE.

En Bulgario en 1932-33, ni havis tre vigilan k duonleĝan movadon. Post la faŝista militista renverso Bul.EA devis transiri al kaŝa laboro, ne plu povis aperi la fama PEK-gazeto « Internacia Laboro ». Parto de l'CK-anoj arestiĝis. Nuntempe en kelkaj distriktoj, precipe Sofio, oni denove aranĝas kursojn k PEK-as.

Ĵapanio. — Ĉi tie nia movado ricevis plej fortan baton komence de pasinta jaro pro aresto de CK-anoj, per rompiĝo de la ligoj inter la lokaj filioj. Cesis aperi gazetoj k la PEK-bultenoj. Tiu bato efikis despli peze, ĉar niaj k-doj faris gravajn erarojn. Ili per troa severo en ideologiaj postuloj izoligis de la vastaj laboristaj amasoj k ankaŭ de rondoj de progresemaj esp-istoj. Anstataŭ zorgi pri kreo de esp-povaj PEK-laborantoj, pri varbado de novaj membroj, ili sin limigis al nuraj teoriaj studoj k al politika laboro laŭ sama maniero, kiel ĝin faris la partio k sindikatoj. Felice grupo de junaj k-doj, de PEK-entuziasmuloj en Kobe, prenis la iniciaton por rekonstrui JPEU-on sur pli larĝa progresema bazo.

Laŭdirde laboris niaj ĉinaj k-doj, sub la tre ĝusta moto « Esperanto por la liberigo de Ĉinio ». Certe ni komprenas, ke en multaj lokoj la esp-ista vivo ĉesis pro la ĉiam pligrandiganta kaoso de civila milito. Tamen la k-doj devas plibonigi siajn ligojn ankaŭ kun aliaj urboj k precipe instigi la esp-movadon en sove'aj regionoj. Atentinda estas la influo de nia movado sur la neŭtralan movadon. Ni eldonas nun preskaŭ solaj lernolibrojn, vortarojn. Atentinda estas nia ideologia influo. Niaj k-doj gvidas ankaŭ la progresigan movadon por la'nigo de la ĉina alfabeto.

En kelkaj landoj ekz. en Hispanio k en Ĉeko-slovakio ni jam havis UK-ojn, kiuj tamen post mallonga ekzisto malaperis. En CSR ni havis IPE-eman grupon en Zlin, grupeton en Praha k kelkajn grupojn de iama Bohemia GLEA-distrikto. Kiel klarigi, ke nia UK, gvidita de fervora k-do el Zlin, malaperis, ke niaj grupoj en Bohemio preskaŭ disfalis k aliĝis al la burĝa movado? Unu kaŭzo kuŝas en la malfeliĉa naciisma antaŭjuĝo, ke la ĉekaj k la germanaj k-doj ne povas kunlabori en unu asocio, kiun niaj k-doj ne sukcesis supervenki. La alia kuŝas en la malemo fari opozician k unuigan laboron.

Hispanio. — PUIL, la hispana LEA, fondiĝis antaŭ la unua IPE-kongreso. Al ĝi aliĝis nur malmultaj grupoj k k-doj, unue pro la alta kotizo k due pro la karakteriza apartiĝema malsano hispan-portugala — ĉiu grupo deziras mem esti socio preskaŭ sendependa. PUIL eldonis gazeton « Proleta Voĉo » kun sufiĉe neŭtralema enhavo k propagando por SAT. Ni provis en la antaŭaj jaroj starigi UK-on per la madrida IPE-ema grupo, sed ili ne sukcesis akiri la necesajn ligojn k konviki la k-dojn ĉu fondi IPE-grupojn, ĉu aliĝi por opozicia laboro al PUIL. En la lasta jaro kreiĝis IPE-rondo k PEK-filio sur la Kanariaj insuloj (hispana kolonio). Ni instigis la k-dojn helpi en la rekolekto de IPE-aj fortoj en Hispanio. Bedaŭrinde ĝis nun ili ne sukcesis retrovi la madridajn aktivulojn k persvadi la k-dojn ŝanĝi sian rilaton al IPE. Nun post kiam PUIL mem fariĝis neleĝa, la simpatioj al IPE ege kreskis k estos nia tasko per helpo de niaj kanariaj k francaj k-doj helpi al regrupiĝo de PUIL sur la bazo de IPE. Antaŭ ĉio ni devas sekuri reeldonon de interliga IPE-ema informilo k la pluan aperon de hispana PEK en Francio.

En Portugalio estas simila objektiva situacio, tamen LEA ne ekzistas. En Lisboa pasintjare fondiĝis IPE-grupo « Sur Posteno », kiu neregule dissendas ŝajne PEK-informojn. Ankaŭ al tiuj k-doj necesas helpi, fondi portugalan LEA.

Niaj provoj dum pasintaj jaroj ĉu per helpo de bulgaraj k-doj, ĉu rekte starigi IPE-movadon en la Balkanaj landoj en Grekio k Jugoslavio ne sukcesis. Pasintjare ni havis ĉelon en la Salonica neŭtrala socio, en kiu niaj k-doj estis la ĉefaj aktivuloj.

Kun Italio ekzistas nur unuopaj ligoj proletesp-istaj. En Latvio, Estonio, Finlando ekzistas laboristaj esp-societoj, en Latvio k Estonio simpatiaj al IPE. En Finlando estas sekcio de ISE. En Riga aperas PEK-bulteno. Tamen dum kelkaj jaroj ni pro la teroro ne povis atingi ian pluan kreskon de niaj grupoj.

En Polio ni vidas lastatempe ĝojigan renaskiĝon. Tuj post kreiĝo de IPE niaj ligoj kun tiu lando rompiĝis. Nur komence de ĉi tiu jaro, post fondiĝo de nova « Internacia Lingvo » en Varsovio, niaj rilatoj kun diversaj lokoj pliboniĝis, k ni esperas, ke ni sukcesos fondi PEK-filiojn k IPE-ĉelojn. Alia grava lando estas Hungario. Ĝis antaŭ unu jaro tie ekzistis granda LEA kun 1200 membroj, sekcio de ISE, kiel suborganizo de la socialdemokrata partio. Sed poste, kiam per la junularo enportigis nova klasbatalema fluo k simpatio al IPE, ISE k la partio ekŝigis HESL. Tio efikis kiel denuncio al polico, kiu komencis terori la laboristajn esp-istojn. Ni ricevis kelkajn raportojn simpatiajn al IPE antaŭ du jaroj, sed de tiu tempo ni nenion aŭdis. Ankaŭ ĉi tie ni devas trovi solvon.

En Suda Ameriko ni posedas nur individuajn abonantojn al SP en Argentino k Brazilio. Ĝis nun ni ne sukcesis instigi la k-dojn fari PEK-laboron k organizi grupojn, kvankam la situacio tie estas favora por esp-movado, kreskanta proleta k antiimperialisma movado, romanlingva teritorio.

Kaj nun ĉe la fino ni diru kelkajn vortojn pri SEU. Ĝi certe okupas apartan lokon, ĉar ĝi laboras en la lando de konstruata socialismo. SEU konsistas el esp-organizitoj de diversaj naciaj respublikoj sovetaj, Rusia, Ukrainia, Tatar, Blankrusia, Transkaukaza ktp. Ĝi mem prezentas kvazaŭ malgrandan internacion. SEU unuigas reprezentantojn de 46 div. nacioj ne nur soveta-anojn, sed ankaŭ aŭstriajn ŝubundanojn, sveda'n, hungarajn, polajn, germanajn k aliajn laboristojn, kiuj venis por labori al Sovetio aŭ elmigris.

La organiza strukturo diferenciĝas de tiu en aliaj sekcioj, ĉar la bazo de SEU ne estas la loka grupo, sed la loka komitato, kiu gvidas la laboron de l'SEU-ĉeloj en la fabrikoj k oficejoj de la loko. Sekve la ĉefa laboro estas farata inter la laboristaj amasoj. Celo, al kiu devas aspiri ĉiuj niaj sekcioj en la kapitalistaj landoj. La PEK-laboro estas la nepra tasko de ĉiu SEU-ĉelo k SEU-amika grupo. PEK-filioj ekzistas nur en la plej grandaj regionaj centroj ĉe la regionaj k respublikaj komitatoj de SEU. Ili ofte ekzistas ĉe redakcioj de distriktaj gazetoj, kiuj peras laboristajn korespondatajn k mem eldonas bultenojn en rusa lingvo, ekz. en Leningrad, Sebastopol.

SEU eldonas en esp-o « Sur Posteno Klasbatala » kun informoj pri Sovetio k traktoj pri ideologiaj k lingvaj demandoj k « Internacia Lingvo », en rusa lingvo kiu traktas teoriajn problemojn k la problemojn de PEK-laboro. Por kompreni la specifajn kondiĉojn, en kiuj disvolviĝas SEU, la malregulecan aperon de gazetoj, la malgrandiĝon de eldonagado ktp necesas scii la pozicion de esp-a movado en soveta socia vivo. La esp-movado estas tiel nomata « volontula movado », do ne ŝtate subtenata. Neniu centra instanco sin okupis serioze pri la problemoj k tial ankaŭ ne subtenis ĝenerale k principe la laboron de esp-istoj. Certe, unuopaj regionaj komitatoj de la komunista junularo, de Ruĝa Helpeo k de la sindikatoj subtenis la PEK-laboron, je kiom ĝi donis okulfrapajn rezultojn. Eĉ ekzistas konforma rekomendo de CK de ukraina komjunlaro k de l'kultura fako de l' tutsoveta sindikata unio. Kelkaj el konataj k-doj, kiel Lozovskij k Manuilskij rilatas simpatie al nia movado, sed tio ne sufiĉas. La foresto de principa decido aŭ rekomendo flanke de la centraj instancoj certe malhelpas al la laboro sur la lokoj, ĉar la lokaj instancoj ofte mem ne kuraĝas transpreni la iniciaton k tial ankaŭ multo dependas de la ŝanĝiĝantaj funkci-

doj. De tio ankaŭ dependas la provizado de EU-eldonejo per papero, kiu ja estas centrigita por ĉiuj organizoj. Ni ricevas responde al kŝkiĝo kiel triagrava organizo paperon nur en tiu malgrandaj kvantoj. En Sovetio simila ekzistado de laborista esp-movado, kiel en la kapitalistaj landoj ne estas ebla. Ĝi nur povas pli prosperi k pli rapide evolui, se okazos principa decido pri la teoria k praktika valoro de esp-o lanke de la aŭtoritataj instancoj. Tion atingi estas malfacile ĉar ni antaŭe devas pruvi, ke nia problemo estas aktuala, ni devas refuti la kontraŭargumentojn de diversaj pseŭdomarksistaj kontraŭuloj de esp-o. Pri tia agnosko nun batalas niaj sovetiaj k-doĵ. En la proksima tempo ni atendas principan k pli ĝeneralan solvon pri problemoj de nia movado, kiu donos nun tne la bazon por rapida progreso. En tio devas helpi ankaŭ la ekstersovetiaj k-doĵ. pliiintensiĝinte sian PEK-laboron k starigante principe la problemon pri la valoro de esp-o antaŭ siaj klasistalaj laboristaj organizoj.

Kolonia laboro. — Pri ĝia gravo ni jam atentis dum la Lille-konferenco. Intertempe ni ricevas noti jam la sukcesojn. Se en la metropoloj landoj ni la ĉefan atenton metas sur batalo kontraŭ faŝismo k milito, do en la dependaj landoj ni metas ĝin sur batalo kontraŭ imperialismo k serve al la liberiga batalo. Pro tio estas la celo antaŭ ĉio akceli la neutralan progresman indigenan esp-movadon, kiu kreskas nun en plej diversaj landoj. Ni devas ĝin influigi teologie k helpi al ĝi per partopreno de niaj landoj en ĝi, per starigo de korespondoficejoj, k konsilioj, materialoj ktp. Principe ĉiu IPE-sekcio de la metropolo devas protekti la movadon en kolonioj de la propra lando. Necesas, ĉe la sekcioj k UK-oj elekti specialajn k-doĵn, kiuj zorgu pri organizado de la laboro en tiuj landoj.

Pri helpo al malfortaj sekcioj. — Tiu helpo kontrigis tre utila, sed ĝi ne estis sufiĉa, ekz. la helpo en eldono de PEK-bultenoj por terorandoj en Anglio k Francio, la helpo per perado de leteroj, per sendo de literaturo ktp. La helpo devas ankaŭ nepre concerni la ideologian k organizan flankon. Tial estus necese, fiksi la devon de niaj sekcioj tiurilate: al FEP ni transdonu la protektadon super Hispanio, Italio, Grekio k Jugoslavio. Al BLEA: Usonon, Estonion, Latvion k Germanion. Al sveda UK: Norvegion, Danion, Finlandon. Al la svisa UK: Ĉekoslovakion k Aŭstrion. La k-doĵ, elektitaj de la LEA-estraroj aŭ de UK-oj por kolonia laboro prizorgu ankaŭ laboron en protektataj landoj.

Centraj organoj de IPE. — Post kiam la IPE-transiris al Sovetio, la laboro dividiĝis inter la IPE-O en Amsterdam k tiu labordivido kontrigis tre taŭga k kontentiga. La IPE-C sin okupis pri ideologiaj k ĝeneraldirektivaj aferoj, k organizaj aferoj en la tiel nomataj demokratizaj landoj, dum IPE-O ricevis la komision de IPE-C pri organizado en aliaj landoj, por la faktado de SP k la tuta administrado.

La agado de IPE-C estas multeflanka. El diversaj landoj venas raportoj, demandoj, petoj, ni devas pridiskuti la tian situacion, doni klarajn direktivojn, konsilojn, sendigi materialojn k verki artikolojn k tiel helpi al la movado. Reĉipe multe da atento estas metita sur la UK-landoj k al landoj, kie nia movado estas malpli grava. Niaj interligoj kun la sekcioj pliboniĝis, ĉe neni la eŭropaj, tamen ni devas plendi pri IPE k LEA-NA, kiuj respondas tre malakurate. Malfacile estas ankaŭ interrilati kun Aŭstralio k aliaj malproksimo. Niaj provoj akiri organizajn kontaktojn kun Palestino k Sudameriko ne sukcesis, ĉar ĉi tiu ne estas ĉi tiu. La direktivoj, sendataj nur tiam kiam estas sian tutan utilon, se la IPE-sekretarioj donas detale informita pri la laboro k valoro de IPE-organizoj en diversaj landoj. Tamen ni devas plendi pri tio ke la plejmulto de la raportoj, ne sendas al ni tiujn raportojn, eĉ se estas en formo de protokoloj de siaj estraroj ne sendas al ni, malgraŭ admonoj k la koncerna decido de Lille-a konferenco. Sed tion ni nepre devas postuli. Por helpi al raportado pri la valoro de l'organizo laŭcifere ni intencas eldoni specialajn raportfoliojn, kiuj havas demandojn pri la membrkvanto, nombro de grupoj, de IPE-filioj, pri stato de uf laboro ktp.

La interliga laboro ĉefe kuŝis sur la ĝenerala sekretario k-do Homo, kiu mem prizorgis la landojn de Centra k Okcidenta Eŭropo k konsilio la laboron al tri aliaj sekretarioj por ekster-eŭropaj landoj k-doĵ Mihajlov k Podkaminer k por Nordeŭropo k-do Ruvinskij.

El la fakoj de IPE-C komence bone laboris la **radiofako**, kiu reĝule disaŭdigiĝis per Leningrada radiostacio ĝis nuna jaro IPE-informojn. Nunjare ni bedaŭrinde ne havas tiun eblon por ŝanĝo de la programoj de nacilingvaj disaŭdigoj, kiuj okupis nian tempon. **La literatura fakoj** ellaboris eldounplanon por Ekrelo k diskutis ĝin kun k-doĵ en diversaj landoj k kun IAREV. Ĝi entreprenis multajn klopodojn kune kun SEU por ebligi la rean eldonadon. En la proksima tempo ni atendas favoran decidon pri tio ĉe la instancoj. La PEK-fako preskaŭ ne funkciis ĉar mankis spertaj k-doĵ. Ĝia laboro konsistis ĉefe en perado de leteroj k helpo al eldono de Leningrada PEK-bulteno. Kelkfoje ĝi ankaŭ direktivis al niaj Nordeŭropaj landoj k ekster-eŭropaj, sed tio certe neniel povis anstataŭi la mankon de internacia PEK-centro. La fako ankaŭ estis kreita nur provizore ĝis starigo de internacia PEK-centro, ĉar la sebastopola PEK-filio rifuzis tiun taskon. La internacian PEK-C oni nepre devas starigi nun en iu el la eŭropaj landoj, por plifaciligi la peradan laboron. Kontentige solviĝis la afero pri la lingva komitato de IPE (IPLK), kiu finfine eklaboris en Ĥarkovo. IPE-C sukcesis eldoni du n-rojn de Informilo por funkcioj. Pli ofte dume ne eblis.

Plenumkomitato. — Laŭ la statuto la plenumkomitato sin devas okupi pri gravaj aferoj de nia movado inter niaj kongresoj. Sed laŭfakte tio okazis nur en tre eta skalo k ne reĝule. Al la PEK apartenas la gvidantoj de ĉiuj niaj sekcioj k UK-oj k krome po unu k-do alektita je ĉiuj mil membroj. La plimulto de tiuj k-doĵ tamen aŭ loĝas en tre malproksimaj landoj, aŭ en la teroraj landoj, kun kiuj rapidaj interrilatoj ne estas eblaj. En vico de aliaj landoj ni havas en la gvidado tute novajn k-doĵn, kiujn ni bone ne konas k kiuj ofte ne estas spertaj en nia movado. Pro tio ne estis eble diskuti kun ĉiuj la urĝajn problemojn. Ni devis limigi je perleteraj opiniinterŝanĝoj kun kelkaj el niaj plej aktivaj k-doĵ el IPE-O k niaj grandaj sekcioj, despli.

DISKUTO PRI LA UF

K-do SMITH: Ni pli poste diskutu la raporton de IPE-C kun tiu de IPE-O k de la landoj samtempe. Hodiaŭ laŭ nia hieraŭa interkonsento ni nur dikutu pri uf. (Konsento.)

Mi devas informi vin, ke alvenis la 3 k-doĵ de la SAT-kongreso k-do Scott (Britio), k-do Neergaard (Danio), k-do Prent (Nederlandoj), kiuj kiel delegitaroj havas komision diskuti kun ni pri uf. (Aplaŭdoj.)

Mi bonvenigas la 3 k-doĵn, esperante, ke niaj uf-diskutoj havu bonan rezulton. (Aplaŭdoj.)
(K-do SMITH nun legas invitleteron de IPE-C al SAT k la respondo de SAT-plenumkomitato. Tiu ĉi letero aperos en venonta n-o de SP kun respondo de IPE-C.) Nun ni aŭskultu ankoraŭ la parton relegatan el la Ideologia raporto de la IPE-C.

K-do RESPE leginte la koncernajn partojn:

La raporto ne resumas komplete la problemojn pri uf. En la diskutado ni do ankoraŭ devas pli koncizigi tiun problemon. Ni diskutis ne nur kun SAT pri uf, sed kun ĉiuj aliaj organizoj ankaŭ. IPE opinias ke PEK-laboro estas la bazo, sur kiu ni povas unuigi. La uf-agado okazis en la senco de batalo kontraŭ faŝismo k milito. Mi volas akcenti ke nur per praktika laboro ni povas akceli tiun batalon. Hodiaŭ ni ne povas elĉerpi la problemon. Mi alvokas la k-doĵn, ke ili, reveninte hejmen de la Kongreso preparolu la problemon de uf kun la esp-istoj de siaj landoj ke ne forgesi pri la diskutoj tie ĉi.

K-do RUSSELL SCOTT (SAT - Britio): Oni ne estu surprizata, ke hodiaŭ mi venas kun insigno de SAT kiu mi hieraŭ ne portis. Kiam oni elektis min kiel delegiton, oni ne sciis, ke mi estas ano de IPE, sed dum la diskuto mi diris ke mi jam havas bileton por Antverpeno k eble tio instigis ilin elekti min por ŝpari la veturmonon. La SAT-anoj ne estas malvigilaj

ke pri multaj demandoj oni ne povas verki longajn k detalajn cirkulerojn k informilojn. Ni opinias, ke ĉi tiu praktiko ankaŭ estonte estas la plej racia en nunaj cirkonstancoj. Ni proponas, ke la kongreso aprobu kiel plenumkomitatojn, kiujn ni ĝenerale konas k kiuj loĝas en facile k proksime atingeblaj landoj.

La kunlaboro inter IPE-C k IPE-O nunjare estis multe pli bona ol antaŭe, ĉar ni daŭre reciproke informis nin pri la farata laboro k pri la intencataj paŝoj. Per tio ni sukcesis eviti preskaŭ paralelan laboron k plibonigi la ligojn kun diversaj landoj.

Pri Kongreso. — La kongreso estas la ĉefa direktivo de nia movado, ĉar ĝi aprobas ĉiujn raportojn de IPE-organoj k fiksas la pluan linion de l'tuta IPE. Pro tio speciale gravas bona prepariĝo k organizo de la kongreso. La nuna kongreso certe havis multajn mankojn en sia preparo, ĉar ne ĉiuj sekcioj partoprenis k ne organizis antaŭan diskutadon de problemoj, kiuj staras antaŭ la kongreso.

Koncerne la financon situacion de IPE k pri administrado raporton al vi prezentos IPE-O. Same IPE-O faros aldonan raporton pri organizaj ligoj, kiuj al ĝi estis komisiataj. Ni finas la raporton kun la admono: la organiza laboro estu unu el la ĉefaj taskoj de ĉiuj IPE-anoj. (Apl.)

PLEJ GRAVAJ REZULTOJ DE LA 2-a IPE-KONGRESO (Antverpeno)

1. Starigo de Internacia PEK-Centro (IPC) en Britio.
2. Starigo de Internacia Komitato Unueciga en Parizo.
3. Liverado de SP al ĉiuj IPE-anoj.
4. Patronado al IPE-organizoj laborantaj sub eksterordinaraj kondiĉoj.
5. 3-a IPE-Kongreso okazos en 1937 en Parizo.
6. Aliĝo de IPE al la Internacia Komitato kontraŭ Milito k Faŝismo.

kiel ofte diras IPE-anoj. Estas unu nia k-do, kiu biciklis de Parizo al Antverpeno. Tio pruvigas, ke la SAT-anoj ne estas malvigilaj. Ni forgesu la pasintan historion. Franca k-do parolis pri PEK-laboro, k mi bedaŭras, ke la SAT-Kongreso ne aŭdis pri tio. Dum veturo en vagonaro mi skribis la vortojn direndajn, sed kiam mi aŭdis la raporton mi konstatis, ke miaj vortoj ĝuste finas tie, kie ili devas komenci. Unueco havas du flankojn, strukturajn k praktikan. Do pardonu, ke mi legas mian raporton, kiu ĉefe estas struktura. En SAT estas multaj frakcioj, tial mi havas manuskripton. Mi ripetigas, ke ĉiu deziras unuecon. Nur temas pri kia unueco. La afero similas al la fraŭlino de Riga. Ĉiu organizo konsideras ke ĝi estas la belulino, k la alia estas ruza besto, sed ambaŭ organizoj devas vidi la utilon unu de la alia. Estas bone, se kelkaj k-doĵ estus membroj de ambaŭ organizoj. IPE nur akceptas unutendecajn k-doĵn. Tamen mi ne povas kompreni kial BLEA ne postulas politikan deklaron de siaj membroj, kvankam ĝi estas sekcio de IPE. Mi estas BLEA-ano k mi povus esti eĉ faŝisto — sed vi ne scias ke mi estas SAT-ano. Kelkaj komunistoj restas en SAT k ne volas aniĝi al IPE pro la insulta epoko. La instrukcioj kiujn Moskvo nun eldonas pri uf instigas vin agi laŭ maniero, kiu ne estas kontraŭ la ideo de SAT. La unua paŝo do estas farebla k farinda. La vicoj de SAT do estas enireblaj por vi k mi esperas ke multaj utiligos tion, almenaŭ tiuj, kiuj havas tempon k monon. Dum SAT-Kongreso mi pridiskutis strukturajn problemojn de uf k tial mia raporto ne tuŝas la praktikan laboron. Bedaŭrinde mi ne aŭdis la raporton de vi pli frue. (Parolinto celas la ideologian raporton pri uf.) (Aplaŭdoj.)

K-do TURNER: La delegito atentigis min, ke estas tiam da frakcioj en SAT, ke necesas

tre zorge kontroli siajn dirojn. Tiel ne estas ĉi tiu, sed pro tio ke tiuj diversaj frakcioj kredinde havas la okazon legi pri niaj diskutoj pri la uf, mi ankaŭ estas tiel singarda, kiel la k-do k skribis miajn dirojn. — Cetere la protokolantoj benos min. Mi tre ĝuis la paroladon de K-do Scott, delegito de SAT, sed mi ne plene konsentas kun li, ke la historio estas io forgesenda, sed ne opinio, ke mi volas imiti aliajn kiuj ŝajne ĉiam vivas en la pasinteco. Koncernas nin la estonteco. Se mi iomete ankaŭ fosas en la historio estas nur por montri al vi tion, kio laŭ mia opinio estas la ĉefa baro al unueco inter ni IPE-anoj k vi SAT-anoj. Tiu ĉi afero ne estas afero pri komplikaj teorioj elmetataj de tiu aŭ tiu eminentulo. Ĝi estas afero por la simplaj laboruloj, kiuj kun multa penado akiris esp-on por ĝin uzi por sia klaso. Foje kiel fervoraj SAT-anoj ni ankaŭ parolis multe pri utiligo de esp-o por la servo de nia klaso, sed ni nur parolis k sekve ĉiam estis disputoj. Hodiaŭ ni malmulte parolas, sed ja tre multe faras por utiligi praktike la lingvon (aplaŭdoj). Rezultas el tiu komuna agado, ke laboristoj kun malsimilaj politikaj sintenoj harmonie kunlaboras. Unue oni sincere faru provojn efektivi la devizon « Esperanto en la servo de la laborista klaso » per konkretaj faroj sen atendi dekreton de tiu aŭ tiu estraro k vi mem eltrovas en la viva praktiko ĝuste kiom da vero troviĝas en la diro ke « PEK estas cenzura aparato de Stalin ». Mi volas traduki paragrafeon el nia Anglalingva gazeto « Kontakt » por la profito de sciulemaj SAT-anoj. Ĝi aperas sub la rubriko « Kiu ni estas k kion ni faras ». Jen la cito: « PEK trovas por vi la bezonatajn adresojn en eksterlando, tradukos viajn leterojn k donos al vi kopion de la traduko. Respondojn ni tradukos k transdonos al vi senprokraste. Ni aldonas nenion, ni forprenas nenion. La korespondado estas la via, ni nur ebligas la funkciadon. » Ĉu do, necesas meti iujn antaŭkondiĉojn pri agnosko aŭ malagnosko de tiu aŭ tiu doktrino? Tiajn postulojn ĉiu sincera laboristo povas senhezite nomi ruzo, kiu havas la celon ne unuigi la laboristan klason sed eĉ male, celas daŭrigi la nunan malunuecon (aplaŭdoj). Kredu min SAT-anoj, ni vere trovas la vojon al vera proleta unueco en praktika laboro sed certe ne per vana serĉo post tiu aŭ tiu mistika formulo pri agnosko aŭ malagnosko de etiketo. Same, se oni volas starigi fakojn, kiuj prizorgu korespondojn ktp proprajn nur al sia aparta politika kredo ni elspezos la tutan vivon k vane. (Aplaŭdoj.)

K-do BERLO (Francio): Unue mi petas la permeson plenumi komision donitan al mi saluti vin je la nomo de IFEPE. Mi bedaŭras ke vi ne havas la bonŝancon aŭdi k-don Bouhou mem, kiun certe ĉiu el vi almenaŭ laŭnome konas, ĉar temas pri uf. Jen la konkretaj proponoj faritaj de IFEPE:

1. Nur kunlaboro (komuna agado uf-a) povas prepari laŭprincipan organizan unuecon.

2. La sola tutmonda organizado agnosku proletan internaciismon, fariĝos la kultura fako de la sindikata Internacio unika. Tial ĝi havos internaciisman strukturon (konsistas el naciaj sekcioj) sekve: SAT devas rezigni sian sennacian strukturon, kiu forigas prirespondecon k volon de landaj sekcioj.

3. Ĉiu tendenco povu enesti senĝene en la unika organizado. La Internacio Esp-a havas la karakterizojn de la unika sindikata Internacio. Ĝi ne aliĝos doktrinon de partio. Tial IPE devas rezigni sian statutajn marksistan bazon (por ebligi aliĝon de senpartianoj k de anarkiistoj).

4. Kompreneble ĉiujn demandojn pri ŝuldo, cenzuro, uzurpo, eksigoj, kiuj rilatas pasintajn, oni rifuzu diskuti.

IFEPE estas plej bonega ekzemplo pri unueca organizo k unueca agado. En ĝi kunlaboras edukistoj-laboruloj de SAT, ISE k IPE k ne organizitaj. Kial tio estas ebla inter ili? Ĉar la IFEPE-organo ne estas iu teoria diskutilo. En ĝi la edukistoj-laboruloj raportas nur faktojn el sia vivo. Temas pri la klasbatalo en ilia medio, k kiam temas pri faktoj pri la konkreta vivo ne povas ekzisti malunueco. Vi permesos aldi kelkajn vortojn pri la proponoj de SAT-letono k alludi al la diroj de la SAT-parolantoj. La unuan punkton kiu temas pri reciproka publik-

igo de la leteroj en SP k Sennaciulo ni ja povas akcepti. La duan punkton (komuna disvendado de libroj) ni povas akcepti nur se en SAT-literaturo ne plu aperos kontraŭsovietiaj. PEK ne estis, ne estas ke ne devas esti politikaj, teoriaj organoj. PEK estu raporta bulteno pri konkreta vivo de laboruloj el ĉiuj landoj k kiam laboristo konkrete raportas pri siaj viv-labor-salajrkondiĉoj ne povas temi pri politiko, aŭ se tio estas politiko neniu proleto rajtas sin deteni de tia ago. Do tia PEK-bulteno ne povas esti la tasko de iu frakcio ĉu trockisma, komunista, anarkiista k socialista. Ĝi devas esti la tasko de ĉiu proleta organizo. Mi parolis dum la SAT-Kongreso en Parizo k dum mia vojaĝo al nia Kongreso kun multaj SAT-anoj. Ili mem ne konsentas pri la bazo de SAT. Ili demandas firman klasbatalan bazon. Unu Nederlanda SAT-k-do diris al mi: En la kongreso ĉeestis laboristoj el diversaj landoj. Do oni devas pridiskuti ekzemple, kion ĉiu el ni devas fari se morgaŭ revenante al nia lando nia kapitalista registaro donas al ni la armiton en la mano. En laborista kongreso eĉ se ĝi estas esp-a oni devas pritrakti tiajn klasbatalajn temojn. Ĝi ne rajtas sin malinteresi de ili. La Angla SAT-k-do, kiu estas membro de la IPE-BLEA provas, ke en IPE estas laborista demokratio, k ke oni ne postulas de iu partipolitikan deklaron. Tio ne signifas kiel mokeme volas diri tiu SAT-k-do, ke ni akceptus eĉ faŝistojn. Ni akceptas ĉiujn proletojn klasbatal-tendencajn. (Aplaŭdoj.)

K-do AUSCH (Belgio): Estas necese fari uf-on. Mi rekomendas, ke SAT-anoj k IPE-anoj kontaktiu unuope k parolu pri uf. Ni devas konsideri SAT-anojn kiel k-dojn. En Hungario SAT-anoj nur povas ekzisti malleĝe ĉar tie oni konsideras SAT-on revolucia organizo.

UNUECIGA KOMITATO

K-dino KANDEL (Nederlando): La organiza unueco estas afero duagrada. La ĉefaĵo estas komuna agado. Ĉar ni ne havas sufiĉe da tempo plene pridiskuti la aferon mi proponas ke ni starigu komitaton konsistantan el tri SAT-anoj k tri IPE-anoj, kiuj priparolu la praktikan bazon por unueca agado. (Koncentra moviĝo.)

K-do MALFERE (Francio): Scott intermiksas nin kun komunistoj, sed nia kongreso ne estas komunista kongreso, ĝi estas kongreso de IPE. En IPE en FEP k aliaj organizoj ne ĉiu membro estas komunisto. En nia regiono estas el 350 membroj nur 60 komunistoj. FEP akceptas SAT-anojn. En PEK ni faras praktikan laboron k ne diskutas politikajn problemojn. Ĉiu revolucia laboristo do povas senĝene kunlabori. Bedaŭrinde SAT ne donis respondon al niaj proponoj, sed nur sendis novajn proponojn. Ni diskutu iliajn proponojn, bedaŭrante ke ili ne faris la saman kun niaj.

K-do THOMPSON (Britio): Mi konsentas pri la propono de k-dino Kandel. Ni faras praktikan laboron, ankaŭ SAT devas fari ĝin. Per tio eble el ambaŭ organizoj fariĝos unu. Mi ankaŭ estas ano de sama partio kiel Scott (ILP), sed mi estas internacia korespondanto por ĝi. SAT-anoj laboru en SAT k IPE-anoj en IPE por nia komuna celo, la proleta revolucio. Se oni estas ano de SAT oni nur restas SAT-ano, sed se oni estas ano de IPE oni estas ano de ia k ĉia organizo de tutmondo kiu batalas por nia klaso. (Aplaŭdoj.)

K-do BERLO (Francio): IPE estas ofte denuncata de SAT kiel filio de Moskvo k ke ĝi ricevas ĝiajn direktivojn de Stalin. Tion nun kredas multaj SAT-anoj, sed tio ne veras. Ni postulas de niaj membroj nur, ke ili estu por la klasbatalo k ne akcentas pri politika aparteno.

K-do PRENT (SAT - Nederlando): Se en SAT ni parolas pri certa reĝimo en Sovetio tio ne signifas ke ni akakas Sovetion. La kvara punkto de IPE-statuto diras ke nur ano de dialektika materialismo povas esti ano de IPE, sed mi ne povas aprobi tion. En SAT-statuto ne estas tiaj devigaj reguloj. Kiam mi skribas leterojn al korespondantoj mi ne skribas en nacia lingvo sed rekte en esp-o. Mi do ne bezonas tradukon. Ni lasu la historion k ne diskutu pri tio, ĉar tio neniam kondukas al unueco. Mi ne scias ĉu SAT akceptas elekton de Komitato.

La SAT-kongreso nun jam pasis k mi ne povas decidi pri tio. Mi devas demandi pri tio Plenuman Komitaton de SAT. En nia nuna kongreso ni esprimis plenan konfidon al la Plenuma Komitato de SAT. Nia kongreso ankaŭ esprimis, ke SAT ne povas rezigni je la ideo de sennaciismo. La fakto, ke SAT ne povas fondi leĝajn grupojn en Hungario provas, ke SAT estas revolucia organizo alie la registaro ne persekutus nin.

K-do Paul NEERGAARD (SAT - Danio): Kion mi aŭdis ĝis nun mi plene povas subteni la vortojn de mia k-do. Mi esperas, ke ni baldaŭ trovos la bazon por komuna batalo kontraŭ faŝismo k milito. (Aplaŭdoj.)

K-do RESPE: Necesas unue krei unuecon de agado k due ni parolu pri organiza unuigo. La ĉefa punkto estas la uf-agado. Se ni povas presi la leteron de SAT kun nia respondo ni povas konsenti, sed tiam ni devas postuli, ke SAT rilatu same al niaj proponoj. La dua SAT-ano parolis pri la politikaj taskoj de esp-o. Li diris ke proletaj esp-istoj ne havas politikajn taskojn. Ni ne devigas niajn k-dojn partianiĝi. Se ni ekzististikus la partianojn en BLEA ni devas konstati, ke estas nur tre malmultaj partianoj. Same estas en IPE. En Aŭstrio kunlaboras ISE-anoj kun IPE-anoj k ili agadas praktike. Ni ankaŭ ne propagandas, ke necesas aliĝi al IPE. Sed ĝuste ja kun neIPE-anoj ni volas fari uf-on. Kiu ricevis iam ĝenerale pli bonajn informojn el Aŭstrio ol donas la nuna PEK-bulteno? Ĉiuj niaj k-doĵoj havas la taskon batali kontraŭ faŝismo k milito. Tiu estas politika tasko. Lanti akre kontraŭbatalas Sovetion. Tiu estas politika afero. Do Esp-istoj starigas al si politikajn taskojn. Ni ne estas fanatikaj k tute ne diras, ke Sovetio estas paradizo, sed ni devas energie protesti kontraŭ la diroj de Lanti kiu sisteme kalumnias Sovetion. (Aplaŭdoj.) Lanti diris, ke proleta esp-a movado devas esti senpolitika. Dank' al la « senpolitika » agado li okuloj malfermiĝis al SAT-anoj k tio ebligis la ĉeeston de SAT-anoj en nia Kongreso. Ni ne volas havi uf-on nur kun SAT-anoj sed ni proponas uf-an agadon ankaŭ al aliaj esp-o organizoj. La SAT-anoj montris, ke ili ne estas klaraj pri PEK-laboro. Mi ĝojas pro tio, ĉar ni havas bonan perspektivon k kiam ili komprenas ĝin bone SAT-anoj certe parolos alie. Anglaj K-doĵoj penetris per PEK-laboro vastajn neesp-istajn amasojn. La SAT-anoj postulis, ke estu ebligata al ĉiu la individua korespondado kun Sovetio, sed tia korespondado ne estas barata, ĝi estas eĉ rekomendinda. Tamen mi ne parolas pri individua korespondado sed pri PEK-laboro, ĉar per PEK ni helpas al la laboristoj k organizoj ne esp-istaj. Ni devas esti tre singardaj pri tiu aŭ alia ideologio k ankaŭ pri sennaciismo. Nur unu problemon mi volas tuŝi, la kolonian problemon. Unua eldono de Laborista Esp-ismo enhavas tezojn kiujn oni strekis en nacilingvaj tradukoj. La IPE-vidpunkto estas, ke laboristaj esp-istoj devas okupiĝi pri kolonia problemoj. Mi esperas ke SAT-anoj komprenas tion, kion ni deziras starigi. Diskutu la eblecon starigi komitaton kiu kunligos la diverstendencojn de SAT-anoj k IPE-anoj. La uf-problemo estas tre delikata. Ĉiu, ankaŭ SAT-anoj certe ĝojas pri la rezulto de nia diskuto. Mi revenas al la propono de K-dino Kandel starigi komitaton kiu envenas reprezentantojn de ambaŭ organizoj por fari plujajn sugestojn rilate tiun problemon. Mi esperas ke per tiu elekto ni faros pluan paŝon al uf-agado. Por la uf, sur posteno!

KVARA LABORKUNSIDO, 11.8.35 14.00 h.

Prezidas k-do BERLO (Francio).
Estas farataj ankoraŭ kelkaj rimarkigoj pri la uf-diskutoj.

K-do PRENT (SAT - Nederlando): Nederlanda LEA havas siajn membrojn ĉefe per helpo de SAT. Nia anaro kreskis en ok jaroj de 75 al 4000 membroj. Tio estas granda sukceso. Se IPE povas pravigi sian ideologion SAT ankaŭ povas pravigi sian. Mencio de faktoj okazintaj ne estas atako.

K-do NEERGAARD (SAT - Danio): Respe

fari rimarkojn pri Lanti. Tiu ĝas min klarigi al novuloj kiuj ne konas SAT. SAT ne respondecas pri la diroj de Lanti. Multaj SAT-anoj ne havas saman opinion kiel Lanti. La kontraŭ-sovetaĵ broŝuroj ne estas la opinio de SAT. Ni devas distingi inter eldonadoj de privataj k tiuj de SAT. Lanti diras, ke SAT ne havas politikan taskon. Mi kiel SAT-ano diras, ke ni havas. Ni havas politikan taskon, sed ne partipolitikan taskon. Ni ankaŭ batalas kontraŭ faŝismo k milito. La granda plimulto de SAT-anoj ne estas kontraŭ PEK-laboro. Tiu laboro estas tre bona, ĉar per ĝi ni propagandas esp-on inter neesp-istaj rondoj. Mi kredas ke mi reprezentas la vidpunkton de plejmulto el SAT-anoj. Ni SAT-anoj volas kunlabori por PEK, sed pri tio mi ne demandas vian opinion, ĉar estas memkompreneble ke ni faru PEK-laboron. Ni povas fari privatan k ankaŭ kolektivan korespondon. Mi proponas, ke oni diskutu pri la punktoj de SAT-proponoj k poste viajn proponojn k fine via kongreso balotu pri ili. (Aplaŭdoj.)

K-do TURNER (Britio): Ni faru laŭ la propono de k-dino Kandel, starigante komitaton. Mi proponas kiel IPE-representantojn gek-dojn Berlo, Malfere (Francio) k Kandel (Nederlando).

(La propono de k-do TURNER estas akceptata. La reprezentantoj de IPE k SAT tuj forlasis la kongresejon por kunsidi aparte.)

RAPORTO DE LA IPE-OFFICEJO

K-do BERLO legas salutelegramon de Lenin-grada SEU-komitato k poste por prezento de la raporto de IPE-O. Amsterdam, donas parolrajton al

K-do RESPE:

Nia Internacio antaŭ la konferenco k post ĝi efektive sukcesis likvidi organizajn perturbojn, kiujn kaŭzis al ĝi la ekrego de la faŝismo en Germanio. Konsekvence la interrilatoj, kiujn IPE-O havis kun IPE-organizoj estis normalaj. Tiu ĉi karakterizon ni tamen devas limigi koncerne landojn kun faŝisma reĝimo, kun kiuj ne ekzistas regulaj rilatoj.

Bedaŭrinde ne ĉiu decido, farita dum la IPE-konferenco en Lille povis esti plenumita. Tio validas ankaŭ por la eldono de la konferencprotokolo. Oni ĉi povas diri, ke aperis konciza raporto en SP 25, unua n-o redaktita en Amsterdam, k ke aperis la longa k detala PEK-rezolucio en n-o 26 de SP. Tamen, kvankam ĉi raportoj donis sufiĉan superrigardon k la PEK-rezolucio efektive spegulis la kernan problemon, la seriozon, per kiu la konferenco kontraktis la bazan laboron de IPE, tamen la protokolo estus povinta doni valorajn detalojn.

Laŭ decido de la konferenco en Lille IPE-O devis eldoni IPE-membrokartojn. Krom tio faris neceso la eldono de novaj IPE-kotizmarkoj. Ĝi presigis la IPE-membrokartojn en kvanto de 1000, ĝis fino de julio 1935 estis dissenditaj al diversaj UK-oj entute 422 ekzempleroj.

Ĉar la IPE-membrokartoj estas destinitaj nur por la UK-oj, kiuj senesepte estas finance malfortaj, ili estas aranĝitaj tiel, ke ili estis uzataj ankaŭ por la grupa kontrolo.

La kotizmarkojn ni presigis en kvanto de 1000. Administrajn klarigojn pri membrokartoj k kotizmarkoj k pri dezirinda maniero de finankado kun IPE-O ni publikigis en SP 25.

Nun sekvas punkto, al kiu neniu decido ligis. Ni celas eldonon de KUNLIGILO. Tuj post la konferenco en Lille aperis n-o 9 de KL k konciza raporto pri la konferenco en Lille, k la gvidrezolucio ktp. Per tio ni liveris al diverslandaj organizoj k k-doĵ ne reprezentitaj aŭ ne ĉeestintaj en Lille la unuajn informojn.

Kvankam ne plu apartenis al niaj taskoj zorgi la eldono de KL, tamen diversaj cirkonstancoj devigis nin ankoraŭ dufoje doni per ĝi alian informojn.

Per de k-doĵ en Svedio ni kontaktiĝis kun diversaj PEK-oj, kiuj estis eldonintaj sian informadon « Ruĝa Informilo » en sia lando mem. Ni pro estiĝintaj malfaciloj en la eldonado de la IPE-O transprenis aperigi liveritan informadon. Aperis tielunu n-o, la n-o 2 en

formo de PEK-bulteno, de kiu ni sendis 91 ekzemplerojn al 38 adresoj en 21 landoj.

Ni ankaŭ faris kelkajn servajn laborojn, pernte diversajn korespondadojn de diverslandaj k-doĵ al difinitaj lokoj. Evidente kelkaj perigantoj supozis ĉe ni ne nur helpemon malavaran, sed ankaŭ detektivajn kapablojn, ĉar ili kelkfoje nek aldonis respondkuponon, nek la adreson de la akceptanto.

Per KL II la IPE-O informis pri starigo de arkivo. Estas vere, ke la iama IPE-Centro en Berlino disponis sufiĉe ampleksan arkivon, kiu kompreneble komplete malaperis.

Pro loĝeaj cirkonstancoj IPE-O nur antaŭ kelkaj monatoj povis ekinstali arkivon de diversaj esp-gazetoj. Inter ili ni konsideras plej gravaj la eldonoj de IPE-organizoj, ĉu PEK-bultenoj, ĉu organizaj gazetoj.

Tiun akumuladon de esp-eldonaĵoj ne estigas ia sencela kolektimo. Unuavice ni bezonas tiujn eldonaĵojn por daŭra informigado, serve al la redakciaj laboroj por SP. Due jen k jen ni ricevas demandojn pri tiu aŭ alia afero k ni ĉiam volonte prelas laŭpove kontentigi la demandintojn, apogante nin sur niaj arkivaĵoj.

Ni ĝis nun sukcesis kolekti ĉirkaŭ 80 gazetojn diversendencajn.

La korespondado pri IPE-Kongreso komenciĝis meze de septembro 1934 (15.9.), kiam ni perletere memorigis al la grupo Solidareco en Antverpeno pri neceso fondi Kongresan Komitaton. 2 semajnojn poste (laŭ letero de 30.9.35) la KK estis fondita.

Ni starigis SP-on en la servon de la Kongreso, konstante atentigis en nia korespondado kun IPE-organizoj pri la kongreso k se necese pri la farendaj laboroj tiurilate. Dum la tuta, antaŭkongresna preparperiodo ni havis daŭran k fruktedonan kontakton kun la KK.

Nia kontakto kun la IPE-C estis konstanta. Pri ĉiuj okazajoj, kiuj estis supozeble ne konataj al la IPE-C pro diversaj kaŭzoj, ni donis informojn k atentigojn. Pri diversaj aferoj okazis etskala diskuto perletera, kiu efektive devus partopreni la anoj de la PK k de la UK-es-taraj.

Oni povas diri, ke la interrilato flanko de la IPE-O kun IPE-C estis pli bona ol antaŭ la IPE-konferenco, t. e. pli regula. Tamen IPE-O devas atendi pli aktivan gvidadon rilate sin k rilate la IPE-organizojn flanko de la IPE-C.

Versajne ne regas klara pri la konsisteco de la IPE-O. Ni ĝis nun ne sukcesis starigi aparaton kun ekskluzive por ĝi laborantaj funkciuloj, kun regule okazantaj kunsidoj ktp.

Ni devas rekrutigi la helpantojn el la kontingento de la Nederlanda Unuiga Komitato k speciale el ties pli spertaj estraranoj.

La administradon prizorgas k-dino Kandel, kiu ankaŭ kompilas kasraportojn, kiujn ni ĝis nun liveris duonjare (kun ioma prokrasto en la raporto pri la lasta duonjaro de 1934).

La ekspedon de libroj praktikas k-do Visser, Kroman, okazan helpon donis al ni k-dino van Duin.

Ĉiuj gehelpantoj ne povas labori konstante por IPE-O, ĉefe pro tio, ke ĉiuj havas funkciojn en NUK.

Celo, plej rapide atingenda devas esti liberigo de la nunaj helpantoj de aliaj laboroj tiomgrade, ke ilia funkciigo por la internacia laboro estas ebla. La administran laboron ni devas ankoraŭ plibonigi. Kelkfoje mankas sufiĉa superigardeblo. Ne funkcias sistema admono al ne pagintoj, pro kio ni havas financajn malfacilojn eviteblajn.

Parolante pri la konsisteco de la IPE-O ni ne forgesu mencii pri helpstacio, kiu troviĝas ekster la sidejo de la IPE-O. Mi aludas pri la ekspedejo de SUR POSTENO, kiu funkcias en Antverpeno sub gvido de k-do Van Dooren. Ĝis la n-o 31 de SP inkluzive ni mem ekspedis la gazetojn. Sed post transigo de la presado al Antverpeno, ni interkonsente kun k-do Van Dooren ekspedis la gazeton de tie. La ekspedo generale funkciis bone.

Antaŭ ol transiri al priskribo pri niaj rilatoj kun la diversaj landoj ni pase konatigu kun la amplekso de la interrilato.

IPE-O dissendis dum la laborjaro 305 leterojn, 24 poŝtkartojn, 1307 presajojn, entute 1537 poŝtaĵojn, faras ĉiusemajne 35 poŝtaĵojn meznombro.

Aŭstralio

La koresponda interrilato kun aŭstralia LEA estis tre malmpleksa. Tion evidente kaŭzas la organiza malforto de ALEA, kies organo « Laborista Esperantisto » lastfoje aperis en septembro 1934.

Ĝojigan signon de vivo ni ricevis en formo de letero, datita je 31.5.35. Per ĝi aŭstraliaj k-doĵ petis adresojn de IPE-sekcioj k PEK-filioj. Ili nun penas starigi PEK-laboron sur firma bazo. Plue tekstas: « Ni ankoraŭ vivas k progresas, sed malrapide. Ni baldaŭ sendos al vi raporton pri nia gazeto k pri nia PEK-laboro. Ni esperas, ke tre baldaŭ nia gazeto ree aperos. » Ni kontente notas, ke aŭstraliaj k-doĵ petis nian subtenon, ĉar tio plej ofte signalas revivigon en la koncerna movado.

Aŭstrio

Pri la tieaj okazajoj, ĝojigaj por la IPE anaro SP jam sufiĉe informis. La interrilatoj kun aŭstria k-doĵ ĉiam estis bonaj. Okazaj interrompaj ĝenoj klariĝas per la situacio, en kiu aŭstria k-doĵ devas labori.

Instruaj por ni estis la metodoj, uzataj por starigo k firmigo de la PEK-laboro k ni uzis spertojn de aŭstria k-doĵ jen k jen por instigi IPE-anojn laborantajn en multe pli favora kondiĉaro.

Belgio

Pri la kontakto kun Belgio plejparte jam estas parolite en la raporto pri kongreso. Belgiaj IPE-anoj (Antverpeno) ja ĉefe koncentris sin je la kongresaranĝo. Tamen funkciis ankaŭ interrilatoj, kiu ĉefe tuŝis 2 punktojn:

1) la organizan formon de la Belgia movado (ĉu UK, ĉu Sekcio),

2) Vendoprezon de SP.

Volante resti fidelaj al la organizaj principoj de IPE k konsiderante la situacion en la esp-movado belgia ni rekomendis al la belgiaj k-doĵ la organizan formon de UK.

Klopodante garantiĝi regulan, monatan aperadon de SP k penante eviti imiton de « ekzemplo » ni kritikis la malalan vendoprezon, postulatan en Belgio por SP, kiu efektive apenaŭ kovras la proprajn elspezojn.

Pri punkto 1 estos traktate ankoraŭ en la finkonkludoj, punkto 2 ni detale pritraktos en la raporto pri SP. Belgiaj k-doĵ regule pagis IPE-kotizon.

Britio

Interrilato kun BLEA estis konstanta. Per regule senditaj protokoloj ĉiumonataj ebligis daŭra informigo k reciproka ligiteco. Siajn financajn devojn BLEA plenumis korekte, regule pagante la IPE-kotizon.

La SP-administrado sub gvido de k-do Rowan (Rotien) estis pli bone aranĝita ol post lia eksfunkciigo. (Sekvas kelkaj klarigoj.) Ja en aliaj landoj la SP-administrado ankaŭ ne funkciadas senfrote. Sed de BLEA, kun ĝenerale bona organizo oni povas pretendi pli. Certe la nove elektita SP-agentino sukcesos ŝovi la SP-trajneton sur glatajn relojn.

Bulgario

Momente kun Bulgario lamas kontakto. Lasta korespondado datiĝas de 27.5.35. Efektive kiel lastan PEK-bultenon ni ricevis la n-on en februaro 1935 k « Sturmo » n de marto 1935, ambaŭ eldonitajn de sekcio de BLEA. Oficiala organo « Lumturo » niascie aperis en januaro 1935 lastfoje.

Ĉinio

Ni ne multe korespondis kun ĉinaj k-doĵ. Tamen ni kvankam ne amplekse, sed daŭre kontaktis kun ili. Informiteco pri la movado ĉiam montriĝis per la notoj en la ĉinia PEK-bulteno (La Revuo), i. a. en la n-o 3-4 de majo-junio 1935 pri la 2-a IPE-kongreso.

Danio

La kontakto kun Dania UK malvigliĝis lastatempe. Kvankam la interkorespondado neniam estis tre viva, tamen ĝi reduktiĝis rimarkeble post organiza « krizo » tie.

En marto nome estinta IPE-ano S. delegito dum la IPE-konferenco en Lille subite eldonis flugfolion, per kiu li propagandis la fondon de LEDA (Laborista Esperista Dana Asocio), nek parolante pri la Dania UK, kiu ja ekzistis, nek menciante pri IPE. Dum pentekosto okazis kun-

veno en Aarhus, kie fondiĝis Dania LEA (DLEA) k. S. fariĝis tie « unua anstataŭanto de la ĉefestraro » (cito el letero de DUK). Malonge post tio DUK estis reorganizita. Tiam ni nenion pli aŭdis k esperis povi reguligi la kurantajn aferojn kun la anoncita dania delegito.

En nia interrilato ni speciale atentigis pri la neceso de PEK-laboro, pri reorganizado de la DUK-organo kun PEK-paĝo k. pri aranĝo de DUK-konferenco aŭtune post la IPE-Kongreso.

Francio

Ligoj kun Francio estis konstantaj k. aferecaj. Dum la kriza tempo, (en januaro-februaro), kiam ni havis la konatajn malhelpaĵojn pri SP FEP laŭ nia peto pagis la ŝuldojn k. per tio sanigis nian financon etaton.

FEP aplikis modelan sistemon de SP-administrado, regule sendante kompletajn listojn de SP-abonantoj, kiuj permesas klaran superrigardon pri la nombro de abonantoj.

Ni deziras, ke la interrilatoj kun FEP ankaŭ alirilite kuru tiom sisteme k. speciale, ke ĝi partoprenu pli al la internacia laboro.

Germanio

Interrilatoj malregulaj.

Hispanio-Kanariaj Insuloj

La organizaĵajn ligojn, kiujn estinte ni havis kun Hispanio nun tiel diri transiĝis al Kanariaj Insuloj. Niaj k. doj havas viglan kontakton k. bone dividas siajn korespondaĵojn en parton por IPE-C kun ĝeneralorganizaĵaj aferoj k. en parton por IPE-O kun specialaj, administraj demandoj.

Kanari-insulanoj komencis la korespondan laboron. Interrilatoj kun kanariaj insuloj en organiza rilato estas pli bona ol kun pli aĝaj IPE-organizaĵoj ekzemple en Norvegio k. Danio.

Islando

Interesas nin la plendo de islandaj k. doj, ke mankas al ili island-esp.-a vortaro, kiu bremsas la lingvan evoluon ĉe la islandaj IPE-anoj. Ni interrilatis kun kelkaj skandinaviaj k. doj por sciigi, ĉu eblas servi al islandanoj, liverante al ili « iuskanandinavlingvan-esp.-an » vortaron. Svedia k. do (O. Boman) sciigis, ke tia servo mal multe utilas, ĉar islanda lingvo konsiderinde diferencas de kiu ajn skandinavia.

Konsideri k. efektivigi la eldonon de koncernlingva-esp.-vortareto (ŝlosilo) certe servus al nia movado k. levus la prestiĝon de IPE.

Japanio

Interrilatoj kun Japanio estis seninterrompaj. Japaniaj k. doj komunikis ĉiujn raportindajn detalojn, interrilatante trans IPE-O kun IPE-C.

Niaj interrilatoj ricevis senteban frapon pro malpermeso al SP en Japanio. Trifoje japania poŝto komunikis, ke SP ne estas enlasita en Japanion k. eventuale alvenantaj ekzempleroj ne niigataj. Tamen estas zorgate, ke niaj abonantoj k. interesitoj sentu nek materian, nek ideologian domaĝon...

Nederlando

La interrilatoj kun NUK ĉiam estis tre amikaj k. interhelpaj. Pri helpo de diversaj NUK-anoj ni jam raportis sub punkto « Konsisteco de la IPE-O ».

Tamen, inter la NUK-membraro troviĝis kelkaj individuoj, kiuj per intrigaj manipuloj ne nur multe malutilis al la NUK-movado mem, sed ankaŭ (ĉar mankis prudentaj argumentoj) per diversaj klaĉoj provis subfosi la reputacion de la respondeca funkciulo en la IPE-O. La NUK-anaro mem radikale ĉesigis tiun intrigadon k. estas dezirinde, ke la malkontentuloj komprenis, ke kiel IPE-anoj ili lojale devas rilati al IPE k. ties instancoj.

Norvegio

Norvegio, malgraŭ somersezone jam troviĝas en profunda vintro-dormo. Laŭraporto de 1.2.35, la Norvegia UK sin reorganizis k. starigis PEK-Centron. Per la sama raporto NorUK ankaŭ deklaris sin preta laŭ nia propono transpreni la distribuadon de SP al norvegiaj k. doj-abonantoj.

Sed poste perdiĝis la kontakto k. respondon ni ĝis la lasta tempo ne ricevis. Ankaŭ pri norvegia LEA, kies estraro konsistas el 7 anoj k. el kiuj 4 estas IPE-anoj ni ne plu aŭdis vorton.

Plej gravan malzorgemon de NorUK malkaŝis

al ni letero de SP-abonanto (Karl Eggen) plendanta, ke li k. aliaj abonantoj jam dum kelkaj monatoj ne plu ricevis SP-on. Ni tuj havigis al la abonantoj la gazetojn lastnumerajn k. dume ekzempligas al ili la necesajn ekzemplerojn rekte.

Saarregiono

(Raportanto legas lastan leteron, kiun IPE-O ricevis. Provoj poste pri interligiĝo estis senrezulta.)

Sovetio

Ĉar kun Sovetio ni havis interrilatojn, kiuj krome koncernas nian laboron pri SP, ni ankaŭ raportos pri tio sub punkto « Raporto de la SP-Redakcio ».

Svedio

Kun Svedio ĉiam estis bonaj interrilatoj. K. do Boman akurate dissendis SP-ekzemplerojn k. ordigis financajn aferojn (IPE-kotizo, abonmono).

En la komenco de la periodo post IPE-konferenco ni kelkfoje provis interrilatiĝi kun la t.n. « Tutskanadavia Centro », pri kies fondiĝo oni decidis dum la IPE-konferenco. Ni sendis regule tien SP-ekzemplerojn. Sed ĉar poste montriĝis, ke tiu « Centro » en la realo tute ne ekzistas, nenion entreprenis k. neniam respondis, ni poste ĉesigis ĉian demandadon k. ankaŭ ne plu ekpedis SP-on al ĝi.

Svisio

Dum la sufiĉe regula interkorespondado kun la Svisia UK ni pri diversaj, organizaĵaj demandoj (uf ktp) havis interkonsiligojn, speciale tiam, kiam urĝo ne permesis al SvUK turni sin al la IPE-C. La neapero de SvUK-organo (organiza k. PEK-bultenoj) certe kunkaŭzas, ke la movado momente malviglas.

Usono

Lastatempe ŝajne vigliĝis nia movado en Usono k. per tio ankaŭ la interrilato kun Nordamerika LEA. Malagrablaĵojn ni havis kun NA-LEA pro nealveno de SP ĉe kelkaj abonantoj. Ĉar la gazetoj ĉiam orde estis senditaj, ni ne povis diveni la kaŭzon de la nealveno. Tamen ni sendis ankoraŭfoje la tutan kvanton de nealvenintaj ekzempleroj. Per respondeca letero ni sciigis pri la likvidiĝo de la perturbo k. aldonita listo pri ŝanĝitaj adresoj klarigis iomete pri la kaŭzo de la nealveno de gazetoj.

Ni utiligis nian korespondadon kun NA-LEA por instigi ĝin al pli konkreta laboro. Ĉar NA-LEA krom « Informilo » ne aperigas regulan organon, ni akcentis la neceson koncentri la fortojn je tia eldono k. poste proponis, ke oni okupu sin pri la eblo uzi paĝon en britia « Ruĝa Esp-isto ». Tio ŝajnas al la Nordamerikaj k. doj ne malbona solvo k. do Bonesper en sia lasta letero komunikis, ke li « parolas kun sia bando pri tio ».

Diversaj rilatoj

Krom la ligoj kun la IPE-organizaĵoj ni havis ankoraŭ interrilatojn kun diversaj grupoj de esp-istoj.

Antaŭ nelonge okazis etskala interkorespondado kaŭze de uf-konsideroj kun svisiaj laboristaj esp-istoj. Krome ni longan tempon havis kontakton per SP kun jugoslaviaj k. doj, kiuj rompiĝis k. renoviĝis nun ĵus antaŭ kelkaj semajnoj.

Fine ni menciu la helpon, kiun donas al ni k. do L. en Polio, kolektante por ni SP-abonojn k. ebligante al ni aperigon de artikolo pri IPE, aperinta en la n-o 5 (Junio 1935) de la laboristespa-ista organo « Lingvo Internacia ».

La raporto montras, ke certe dum la lasta jaro ne ĉio iris glate. Ni tamen havas nenian motivon, fermi okulojn antaŭ malfacilaĵoj. Fakto estas, ke IPE en si mem konsolidiĝis, povis pligrandigi la nombron de siaj organizaĵoj k. dis-

ponas pri ŝatinda nombro da aktivaj anoj. Pri tiu membracifero ni volas fari kelkajn indikojn, ĉar ni kelkfoje ricevas demandojn pri tio aŭ legis fan'ziajn klarigojn.

Ni dissendis k. disdonis entute 422 membro-kartojn de IPE por la UK-oj k. por Nordamerika LEA. Do ĉiujn UK-ojn ni ne plu bezonas kalkuli aparte, sciante, ke estas kune por:

ĉiuj UK-oj k. por NALEA	422
Aŭstralio	50 (supozite)
Britio	220 (laŭ raporto)
Francio	1081 (laŭ raporto)
SEU	11195 (laŭ raporto)

sume: 12968

Laŭ tio ni sole en ekstersovetiaj landoj havas 1773 membrojn, do multe super 500 pli ol SAT (kun 1244 membroj). Sed al tiuj certaj ciferoj ni devas aldoni ankoraŭ la membraciferon de niaj organizaĵoj en faŝismaj landoj. Ni kalkulis laŭ tute ŝingarda takso k. pretaj akcepti protestojn pro tro etnombraj indikoj, por

Aŭstrio	100
Germanio	500
Ĉinio	50
Japanio	50 (kio konformas kun la raporto de Kobe-anoj).
Hispanio	30
Aliaj landoj	30

kune: 760

Adiciitaj al 1773 ni ricevas sumon de 2533 anoj en ekstersovetiaj landoj! aŭ pli ol la duoblan membraciferon de SAT.

Kun la sovetiaj k. doj nia Internacio havas entute 13.728 anojn aŭ dekonuoble pli ol SAT. Tiun ĉi konstaton ni faru, por doni objektivan (eble tro « objektivan »!) bildon pri la fortoj de nia movado.

Multe devas pliboniĝi en la UK-oj. Ni ne hezitas diri, ke la rilato kun kelka UK-o estis absolute malsufiĉa. Multaj instigoj pri aranĝo de PEK-laboro, pri regula aperigo de PEK- k. UK-bultenoj restis neatentitaj. Kelkfoje internaj disputoj, kaŭzitaj de senrespondecaj elementoj treege malutilis al la movado, speciale en Nederlando. Partopreno de UK-estraranoj en tiaj aferoj eĉ minacis la unuecon de nia movado en la koncernaj lokoj.

Preskaŭ ĉio estas farenda rilate ordigon de la organizado en UK-oj. La fakto, ke UK estas nur provizora organiza unuo de IPE unuflanke kondukas al malatento pri memstarigaĵaj, varbaj laboroj en la rondoj de neIPE-anoj, aliflanke akcelas la tendencon memstarigi kiel « sekcio ».

La ligado de la membroj al koncerna UK estas pliintensivigenda. La financaj aferoj ofte bezonas urĝan korekton. *Eston.e. en landoj kie estas eble, IPE-ano nur povas esti konsiderata tiu, kiu posedas IPE-membrokarton (aŭ membrolibron de sia LEA) k. pagis la kotizojn al sia IPE-organizo.* Per tio ankaŭ ordiĝas la rilatoj koncernaj kun IPE-O mem.

Ĉiuj organizaĵoj de IPE pli bone devas atenti direktivojn donitajn ĝenerale. Speciale tio validas koncerne niajn k. dojn en faŝismaj landoj, kiuj bezonas nian plenan subtenon. Legu jenau amaran konstaton de niaj aŭstriaĵ k. doj (PEK de Aŭstrio n-o 8) k. vi komprenas, kiomani devon ni havas, ĉiel aktive subteni tiujn k. dojn k. montri al ili nian admiron k. respekton.

IPE-anaro estas grandnombra. Ni havas multajn perspektivojn, se ni plilarĝigas nian laboron, tiel rilate ĉiudetalan firmigadon de nia propra organizo, kiel rilate pligrandigon de nia influo inter ĉiutendencaj proletaj k. progresemaj esp-istoj, serve al la batalo kontraŭ faŝismo k. milito.

IPE-anco signifas senfinan ĉenon da devoj. Ni laikapable plenumu niajn devojn, por esti indaj IPE-anoj. (Aplaŭdoj.)

RAPORTOJ DE DIVERSAJ LANDOJ

PREZIDANTO: Kiu volas demandi ion pri la raportoj demandu. Post tio la landaj reprezentantoj donu siajn raportojn k. tiam estas la ĝenerala diskuto pri ĉiuj raportoj kune. (Konsentite.)

K. do MEIJER (Nederlando): Kelkaj k. doj en Amsterdam malamikiĝis kun la estraro, sed la k. doj estas bonaj kunlaborantoj. Estas do nur

persona afero.

K. do TANGVAAL (Svedio): La tutskanadavia komitato ne bone funkcias. Tion kulpas la estraro, kiu faris nenian laboron. Mi kredas, ke la komitato povas fari bonan laboron. Ni skribis al la daniaj k. norvegiaj k. doj, sed ili neniam respondis.

RAPORTO DE BRITIA LEA

K-do SMITH (prezentas raporton de Britia LEA): Antaŭ ol raportoj pri tio kion BLEA atingis dum la pasinta jaro, estus dezirinde havi antaŭ si skizojn de la taskoj kiujn BLEA, kiel akcio de IPE devus esti plenumintaj. Uzante la mezurilon estos pli facile, taksu la gradon de la sukcesoj k malsukcesoj atingitaj, k vidi, kiuj fakoj necesas speciale direkti la atenton. Unuavice staras la PEK-laboro, kiu, laŭ klaro de la Lille-Konferenco estas la bazono de IPE. La PEK-laboron oni povas dividi en tri fakojn. La unua k ĉefa estas la kolektiva respondado. La dua estas la provizo de materialo por uzo eksterlande, ĉu per la PEK-Bulteno, per ekta sendado de artikoloj aŭ jurnalaj, aŭ tria estas la uzo enlande de la materialo provizita per la PEK-aparato.

Por provizi la bazon por tiu aparato bezonas organizo-membraro k financo kreskantaj en la bezonoj de la laboro. Ĉar la laboro estas enlanda en k per la lingvo esp-o, oni devas doni atenton al la neceso atingi sufiĉe altan scion de lingvo inter la anoj.

Sekvas la rilatoj de la LEA kun ĝia ekstera mondo, anue kun la internacia movado IPE. BLEA devas plenumi sian parton en la vivo de IPE, en la subteno de la Int. organo k en la provizo k utiligo de la literaturo. Due, estas la sama kontakto kiun la laborista esp-movado devas havi kun la ĝenerala lab. movado, k la ĉiu kiun havas la IPE-sekcioj atingi ufan sardon kun aliaj — precipe lab-tendencaj esp-

movoj. Nun mi povas pli detale raportoj, kion BLEA faris aŭ provis fari. Ĝi antaŭmetis antaŭ si kiel sian taskon la PEK-laboron. Ĉe ĉiuj niaj distrikta konferencoj, ĉe BLEA-konferencoj, la ĉefa temo pritraktata estas ĉiam la PEK-laboro. Nia ĉefa estas, ke ĉiu filio estu PEK-filio, k ĉiu membro estu PEK-laboranto. Tion ĉi ĉi celon ni ne atingis. Kelkaj filioj k multaj membroj aŭ tute ne faras PEK-laboron, aŭ faras ĝin aktive malmulton. Tion ni ja devas aliigi. Necesas, ne nur admoni, instigi, sed ankaŭ instigi. Tion BLEA ankaŭ faras. BLEA estas sendita en tri distriktojn, k depost nia nacia konferenco en Junio ĉiuj tri distriktoj difinis sian parton por speciale prizorgi k organizi la PEK-laboron en sia distrikto. Super ĉio estas la Landa L.K-Centro, kiu, mi opinias estas sufiĉe bone adaptata en la IPE-movado.

En la 3 fakoj, kion ni atingis? Dum la 11 monatoj antaŭ nia Konferenco en Junio, funkcias 42 kolektivaj korespondadoj. Aldone al tio ni devas kalkuli la multan laboron ofte eluzitan por komenci korespondon, kiu tamen ne respondado el eksterlando aŭ pro alia kaŭzo estas kalkulita en la cifero. En tiu laboro kelkaj filioj elstaras, precipe la Edinburga. Ankaŭ ni trovas, ke k-doĵoj aŭ ne bone komencas, en kio konsistas la kolektiva korespondado, ke pretas doni sufiĉe da energio, da iniciato k supervenki la malfacilojn. Ĉar malfaciloj ja estas. Oni devas trovi rimedon kontakti kun laboristoj en fabriko, aŭ en sindikata filio, k devas venki la kontraŭemon de reformistaj oficiroj. Por helpi en praktika maniero, nia PEK-Centro jam de longe eldonis direktivon donantan konsilon pri metodoj ktp. PEK-C nun priparas prepari tute novan pli ampleksan direktivon. Nia plano por la venonta jaro donas la ciferon de 115. Tio estas, devas funkcii dum la jaro 115 kolektivaj korespondadoj. Ne ĉiu filio preptis tiun taskon en ĝia tuto, tamen oni celas sardon kreskon. En la 2-a fako ni regule eldonas la PEK-Bultenon, kiu estas sendita en ankvaŭto de prok. 150 al 22 landoj. Krom kelkaj artikoloj estis senditaj rekte al jurnalaj por la uzo sen atendi aperon de la Bulteno. En tiu ĉi ankaŭ nur kelkaj aktivaj filioj sendis la multon de la materialo. Filio Sheffield meritas specialan mencion. En tiu fako 92 artikoloj estis senditaj dum la 11 monatoj, sed tio ne sufiĉas por la nuna malgranda membraro de BLEA. Planas por venonta jaro estas 216.

En la 3-a fako, efektive brila sukceso estas la lingva PEK-Bulteno «Contact», kies disvolvado, nun en presita formo, atingis pli ol 2000 planas duobligi tiun ciferon je la fino

de la plan-jaro. K-doĵoj! ni fieras pri tiu atingo, sed ni tute ne fanfaronas. En Bulgario oni disvendis 10.000 de sia Bulteno. Restas ja multon fari! (Aplaŭdoj.)

Vi jam notis, ke ni planas nian laboron. Ni donas difinitan celon al la diversaj filioj. Ni ne ĉiam trafas la celon, sed la ekzisto de klara celo, multe helpas, ĝi estas bona instigilo. Sed la taskoj — la planceloj — ne estas nur fantaziaj aferoj. Tute male, la distrikta komitatoj zorge konsideras la eblojn en la koncernaj filioj. Je la fino de la 2-a duonjaro ni kontrolas la ciferojn atingitajn k denove je fino de la tuta jaro k presigas la rezultojn.

Eldonado konsistis el la tri periodoj: Ruĝa Esp-isto, la monata oficiala organo hektografita; PEK-Bulteno, ankaŭ hektografita k la presita «Contact». BLEA ĝis nun ne esis sufiĉe forta eldoni aliajn verkojn. Ĉe la Nacia Konferenco, oni difinis taskon por la EK eldoni broŝuron, eble 24-paĝan, en angla lingvo, pri la ĝenerala temo «Laborista Esp-movado» por disvendi inter la laboristaro. Tion ni eble sukcesos fari dum la vintro. Estos ja modesta eldono, sed ĉi tio streĉos nian forton.

Tiel estas ĉiam frata konkurado inter la distriktoj, por gajni la plej bonajn rezultojn. Tamen, mi volas konfesi, ke nur tro malofte la plano ne estas plene plenumita. Ne ĉiu k-do estas iu Turner aŭ Wallace aŭ —, k ne gravas kiom zorge la komitato organizas k planas; se la individua membro en la filio ne faras sian parton, estos maltrafo. Estas vi, viculoj, sur kiuj tiom kiom la funkciuloj la respondeco restas.

En la kampo de organizo, ni ne tiom bone faris. Ni ne sukcesis multe pligrandigi la membraron. Ĉe la tutlanda konferenco de BLEA en Junio ni raportis, ke la kotizpagintaj membroj sumis 220. Je la sama tempo en pasinta jaro, la cifero estis 210. En kelkaj lokoj la stato ankoraŭ ne estas stabila. Oni starigas filion sur bazo de kelkaj simpataj personoj, foje etburĝoj, estas kurso, sed dum la afero estas ankoraŭ malgranda k malforta, okazas transloĝigo de gvidanto aŭ kursestro, aŭ estas geedziĝo k la filio disfalas. Tio okazas. La distrikta komitato suda intencas koncentri la atenton je 5 filioj, ĝis ili plikreskas sufiĉe por esti stabilaj. Alia kaŭzo de malsukceso en varbado estis manko de superaj kursoj, per kiuj oni povas pli facile varbi la kursanojn. Nia Lingva Komitato jam preparas forigi tiun mankon.

La financa stato de BLEA estas relative kontentiga. Ni havas saldon k la interna organizo estas sufiĉe forta. Mankas, tamen, rezervo de spertaj K-doĵoj por la gvidpostenoj, k nia tasko estas entiri novajn K-doĵojn en iu gvidlaboro.

En la lingva kampo, la laboro estis bona, sed ne vasta. Nia Lingva Komitato atentis ĉefe la instruadon. Ni havas sistemon de raportado per, kiu ĉiu filio ĉiunmonate raportas al sia distrikta komitato pri la faroj de la monato en ĉiuj fakoj. La raportoj pri instruado estas sur aparta folio, k per tio la Lingva Komitato povas sekvi la progreson de ĉiuj kursanoj. Estas nun regulaj ekzamenoj k la gajnintoj ricevas belan diplomon. Dum proksima jaro, la L.K. havas la taskon el-labori superan kurson. Malsano kaŭzis ŝanĝon en la personaro de la LK k iom rompis la aferon en Ruĝa Esp-isto de la paĝo por lingvaj studentoj. Sur la internacia kampo, la LK verkis kritikan artikolon en SP pri la lingvaĵo de la PEK-Bultenoj. Laboro pri kompilado de teknikaj vortaroj ĝis nun estas malgranda. Dum la pasinta jaro, la LK forjetis la tutan korespondan kurson, restintan de la SAT-periodo, ĉar ĝi estis netaĝa, k verkis novan. Mi turnas min nun al la internacia kampo. En tiu sfero estas nature malpli raportoj. Ni plenumis la rutin-taskojn de la organizo — sendis regule kopiojn de protokoloj de EK-kunsidoj k ekzemplerojn de ĉiu eldono al IPE-C k IPE-O. Pagis nian kotizon al IPE, sur bazo de dekonno de la naciaj kotizoj. Nia LK kontribuis artikolon al SP. Vendo de SP estas proksimume 109. Tio estas — ĉiu dua membro de BLEA aĉetas ĝin. Sed tio ne sufiĉas. Nia nacia konferenco rekomendis ke ĉiu ano abonnu SP-on. Eble tio ne estas tute realigebla, sed ni celas tion. Nia laboro ekster Britio bedaŭrinde ne estas multa. Laboro en la

kolonioj estas tre malfacila pro la severa cenzuro kiu ĉi regas k la fakto ke en multaj lokoj ne ekzistas eĉ la komenco de organizo. Aŭstralia estas escepto. Tie nun ekzistas LEA. Ni ankoraŭ sendas regule faskon de Ruĝa Esp-isto k helpis per sendo de Petro-lecionaro, PEK direktivoj ktp. Hindio restas nigra makulo. Al kelkaj adresoj ni sendas RE-on, sed ne sciis pri la utiligo. En Sarawak ni havas membron kiu komencas aktive labori. Ni kontaktigis lin kun Ĉinia movado. Al Kanado ni sendas fasketon de Ruĝa Esp-isto, sed nur al unu adreso. Kanado estas duon-kontinento. LEA-NA devus prizorgi tiun landon, sed ŝajne mem bezonas prizorgon. Al ili ni sendis lecionaron, PEK-direktivojn, ktp.

Restas la ekster BLEA-rilatoj en Britio mem. Unue, kun la ĝenerala lab-movado ni kontaktigis kiom eble. La BLEA estas ofte vidata ĉe la grandaj demonstracioj, kiaj tiu kontraŭ la faŝisto Mosley en Parko Hyde, k ni regule sendas RE al la maldekstremaj organizoj. Ni filiigis al Marks-Lernejo, Lab-Esplora Fakoj, k la Komitato por Majtago. Krom tio la PEK-laboro kompren-eble kontaktigas nin kun la movado. Tio estas ja la celo. PEK-artikolo en vicula jurnalo estas bona ekzemplo. Pri nia unuecfronta agado, vi povas legi en kuranta numero de SP. Ni trovis ke neblas interkonsenti kun SATEB kiel organizo, sed kun individuaj SAT-anoj eble jes. Londona grupo de SATEB sendis frat-deligiton al nia tutlanda konferenco eĉ kontraŭ la volo de la nacia komitato. (Aplaŭdoj.)

Daurigo de la PROTOKOLARO en venonta numero de SP.

Internacia PEK-Centro (IPC)

Adreso:

B. Turner, Dundestr. 60
EDINBURG, Skotlando.REZOLUCIO PRI BATALO POR
PACO KAJ KONTRAŬ FAŜISMO
(Gvidrezolucio)

unanime akceptita en la 2-a IPE-Kongreso.

La dua IPE-mondkongreso, aŭskultinte la ideologian raporton de IPE-C, diskutinte la staton k la taskojn de la esp-movado en la nuna mondsituacio, interŝanĝinte la sperton pri unueca agado de proletaj k progresemaj esp-istoj en diversaj landoj, faras jenajn konkludojn:

1. La kapitalisma sistemo de masturamado pruvis sian bankrotecon, ne povinte dum la lastaj sep jaroj likvidi la teruran ekonomian krizon, kiu ampleksis la tutan mondon k fariĝis senespere konstanta. Ĝi kreis milionan armeon de senlaboruloj, de senhejmuloj k malsatantoj. Ĝi putrigas ĉiujn materiajn k kulturajn valorojn de la homaro.
2. Por trovi eliron por kelka tempo, la kapitalistaro en diversaj landoj k en diversaj gradoj starigas la faŝismon, t.e. la plej malkaŝan k krudan diktatoron de la financa kapitalo. Ĝi senkomptate grandigis la ekspluatadon al la laboristoj k kamparanoj k laborintelektularo por konservi k grandigi siajn profitojn. Ĝi sange persekutas la laboristojn k ĉiun progreseman movadon k subpremas la elementajn homrajtojn. Ĝi ruinigas la kulturon, la atojn k la sciencojn. Ĝi dissemas bestecan malamon inter la diversaj nacioj. Sian savon ĝi atendas de nova rabista milito por redivido de la mondo. La febraj armigoj de la imperialismaj ŝtatoj, precipe de Germanio k de Japanio, atingis tian gradon, ke oni povas atendi la eksplodon de nova mondbuĉado ĉiutempe.
3. Nur en Sovet-Unio, kiu sukcesis forigi ĉe si la kapitalisman sistemon, forestas krizo, senlaboreco k misero, kreskas la bonstato, la kulturo k demokrateco inter laboruloj, sur bazo de internacia frateco de diversaj nacioj. Sovetio estas la plej forta bastiono de la internacia laborista movado k de la homara progreso. Ĝi

faras la plej grandajn klopodojn por konservi la tutmondan pacon pro la socialisma konstruado k pro la bono de laborulaj amasoj sur la tero. Kontraŭ ĝi unuavice direktiĝas la militaj aspiroj de faŝismo.

4. La danĝero, kiu minacas per faŝismo k milito al la kulturo, vivo k estonteco de la homaro, vokas ĉiujn laboristojn, kamparanojn, intelektulojn k ĉiujn progresemajn homojn el ĉiuj popoloj, en propra intereso k en interesoj de la nova generacio, senprokraste ekagi por defendo de la socio kontraŭ faŝismo, por konservi de la paco, por malhelpo al atakoj kontraŭ Sovet-Unio. Jam nun ni spertas en plej diversaj landoj la grandan ondon de la antifaŝista agado, de kontraŭmilita klopodo de la amasoj.

Ni vidas la starigon de la proletara ufo inter diversaj organizoj, ni vidas kreiĝon de multaj antifaŝistaj k antimilitaj komitatoj, kiujn partoprenas la plej bonaj reprezentantoj de la progresema intelektularo — famaj scienculoj, artistoj, verkistoj.

5. La esp-istaro, kvankam historie necese dividita en proletan k tiel nomatan neŭtralan alon, en sia plimulto apartenas al la progresema parto de l'homaro, unue pro kompreno de la granda internaciiga k interkompreniga valoro kiu kuŝas en apliko de esp-o por internaciaj rilatoj k due pro sia socia konsisto — plej multe laboristoj, oficistoj k intelektuloj, kiuj ne agnoskas la faŝismon k malemas al milito. La esp-istoj tial devas esti la plej aktivaj partoprenantoj de la granda socia movado por paco k kontraŭ faŝisma perforto. Ili ne havas moralan rajton resti senfaraj, kiam la interesoj de l'homaro postulas la servigon de la bonega k taŭga ilo, kiun ili posedas al tiu plej aktuala k vivnecesa celo.

6. La efika laboro de ĉiuj progresemaj esp-istoj tamen nur eblas, se oni kunigas siajn fortojn en ĉiuj landoj sur bazo de praktika utiligo de esp-o al la neesp-istaj laborulaj k progresemaj amasoj. Tial IPE, la plej granda esp-o-organizo en la mondo, fidela al sia celo, servi per esp-o al la socialisma liberigo de la laborula homaro, reakcentante siajn iniciatojn faritajn ĉe la fondkongreso de IPE en Berlino en 1932 k ĉe la Lille-a konferenco en 1934, reakcentante siajn klopodojn, faritajn en diversaj landoj, ĝis nun por organizi unuecan agadon de laboristaj esp-istoj k kooperadon kun progresemaj esp-istoj sincere proponas de esp-o uf-aj laboristaj esp-organizoj, en oĝ uf-on de agado, por komuna servigo de esp-o uf-aj laborista esp-organizoj, en batalo kontraŭ faŝismo k milito k samtempe proponas ankaŭ praktikan kooperon al ĉiuj pacemaj k antifaŝistemaj esp-istoj el neŭtralaj organizoj.

7. IPE deklaras, ke la fina celo de la ufa komuna laboro, kun aliaj esp-laboristaj organizoj, estas elforĝi la bazon por la organiza unueciĝo de ĉiuj proletaj esp-istoj en unu laborist-esp-ista Internacio.

Kiel bazon por la organiza unueco la IPE-kongreso konsideras:

1. Ideologion de klasbatalo k de proletara internaciismo.
2. Servigon de esp-o al la klasbatala laborista movado, ĉefe per PEK.
3. Aktivan partoprenon en la antifaŝista k antiimperialista batalo de la proletaro.
4. Internacian organizmanieron sur bazo de demokrateco k delegitsistemo.

Kiel bazon por la kontraktoj pri starigo de uf la kongreso aprobas la proponaron, ellaboritan de la IPE-sekretario, publikigitan en SP, n-o 31.

La IPE-C, la sekcioj k regionaj, regionaj k la lokaj grupoj de IPE estas komisiataj daŭrigi aŭ rekomenci la trakt-

ojn pri uf sur bazo de la IPE-proponaro kun la necesaj adaptuoj kun la grupoj distriktaj k landaj laboristaj esp-organizoj. IPE alvokas ĉiujn amikojn de unueco en la laborista esp-istaro helpi al ĝi en tiuj klopodoj spite al ĉiuj kontraŭagoj de kelkaj ambiciemaj gvidantoj.

8. Konsiderante la uf-on de laboristaj esp-istoj kiel la ĉefan faktoron de esp-istoj kontraŭfaŝista k kontraŭmilita agado, la kongreso tamen ne konsideras nesufiĉa la limigon de tiu agado je nuraj laboristaj esp-organizoj pro la ĝenerala ne-grandeco de la tuta esp-movado k pro la neceso eluzi ĉiujn fortojn. Tial IPE deklaras sin preta laŭ specialaj cirkonstancoj en diversaj landoj kooperi kun progresemaj k pacemaj esp-istaj grupoj, fakaj unuigoj k individuoj.

Lasante flanke la diferencojn, kiuj ekzistas en la celoj de la laboristaj k neŭtralaj esp-organizoj, pri kiuj IPE rezervas sian konatan vidpunkton. IPE proponas kunlaboron, kiu konsistu en komuna partopreno ĉe ĝeneralaj antifaŝistaj k porpacaj kampanioj, en komuna organizado de antifaŝista, antimilita k antiimperialisma informado, en helpo de la PEK-filioj ĉiulandaj, en komuna klopodo por enkonduko de esp-o en la popollernejoj k ĝia utiligo por progresemaj k kulturaj celoj.

La kongreso alvokas ĉiujn IPE-organizojn subteni la klopodojn por arigo de progresemaj esp-istoj k helpi al iliaj grupoj speciale en la teroraj k dependaj landoj.

9. Proponante vastan unuecan agadon, IPE tamen deklaras, ke ĝi per tio neniel reiras de siaj pozicioj k principoj, deklaratitaj ĉe la fondkongreso de IPE, kiuj bazigatas sur la proletara internaciismo k sur praktika servigo de esp-o al la revolucia klasbatalo.

Sur la ideologia fronto IPE unuavice kontraŭbatalas la faŝisman ideologion, la rasisman k naciisman, kiu penetris la neŭtralan movadon. Samtiel IPE kontraŭbatalas la porimperialisman k kontraŭsovietian sennaciismon de Lanti. IPE kontraŭbatalas ĉiujn grupojn k ideojn, kiuj tendencas al disigo de la laborista unueco per starigo de nova internacio kontraŭ la proletara unueco. Ĝi kondukas senkompatan batalon kontraŭ la disismo de mensogoj pri la patrio de tutmonda proletaro — Sovetio k kontraŭ ĉiuj ĝiaj malamikoj. Ĝi ne ĉesos forigadi la iluziojn pri la eblo de paco per demokrateca reformo de kapitalista sistemo al socialismo aŭ pri eblo de tiemetoda malaperigo de faŝismo, iluziojn kiuj ankoraŭ estas disvastigataj de kelkaj reformistaj gvidantoj. IPE ĝoje konstatas la kreskon de la revoluciema konscio k de simpatio al Sovet-Unio inter la membroj de SAT, de ISE k de la socialistemaj LEA-oj k deklaras ke la deklaro akceptita de la 1-a IPE-kongreso en 1932 pri tio ke IPE kontraŭbatalas krom la oportunisman sennaciismon « ankaŭ reformisman ideologion de socialdemokratio, subtenanta la imperialismajn rabadon k militon, kiu plenumas la taskojn deteni laboristojn de la klasbatalo k malhelpas efektivecon de ruĝa unueca fronto », neniam direktiĝis kontraŭ socialistaj laboristoj k nuntempe perdas sian aktualecon. Ĝi nome konsideras, ke tiu klaspaca ideologio speciale disvastigata antaŭ la ekregado de Hitlera faŝismo de la gvidantoj de socialdemokratiaj organizoj, nun mem estas kontraŭbatalata de multaj socialistaj laboristoj, kiuj ĉiutage marŝante en uf pliproksimiĝas al la vidpunkto de revolucia klasbatalo.

IPE energie repuŝas la asertojn en Sulo k Sisto, kvazaŭ IPE malamike rilatus al socialistaj k alitendencaj kamaradoj. IPE deklaras, ke ĝi vidas en la

ĉiutendencaj laboristaj esp-istoj k klasfratojn k kunbatalantojn, al kiuj vojo al vicoj de IPE ĉiam estas larĝe k fermita.

10. Konsiderinte la agadon k ideologion la tiel nomata Internacia Proleta Operado, alie Internacia Propaganda Komitato la kongreso konstatas, ke la fondita de kelkaj fervoruloj por organigo de la esp-movado en la limregio de Hollando, Belgio k Germanio en pasintaj jaroj faris certan valoran laboron helpinte al starigo k vigligo de ne grupoj k al la interligo. Tamen tiu laboro ne ĉiam helpis al la organiza laboro niaj UK-oj k sekcioj, kiel ekzemple, Hollando. Laŭideologie IPK ne edis iajn membrojn en klara klasbatalo rito k al praktika utiligo de esp-o la proletaro (PEK), metante ilian atenton al nura propagando de esp-o. Ties detenis iajn membrojn aliĝi al la LEA-oj, jam ekzistantaj, al UK-oj k IPE-oj k montras tendencojn resti memstara internacia organizo. La kongreso opinas ke en la nuna situacio, kiam en la kernaj lim-regionoj jam funkcias IPE-LEA-grupoj, kiam IPE k aliaj laboristaj organizoj alpaŝas al uf de agado la ekzistado de IPK nur povas malutili la unueciĝo k plua prospero de la laborista esp-ista movado en tiuj regionoj. Tial la kongreso alvokas al ĉiuj aktiva k simpatiantaj membroj de IPK liki sian apartan ekzistadon k aliĝi al la laboristaj LEA-oj, aliĝi al IPE por doni sian forton al la komuna afero.

11. Iniciatante la uf-on de la laboristaj esp-istoj k la kooperadon de la progresemaj antifaŝistoj k pacemuloj en la ĝenerala esp-ista movado, IPE deziras montri zemplon de konsekvenca k pionira agado. IPE deklaras sian aligon al la « Mondkomitato kontraŭ faŝismo k milito » por pli efike servigi esp-on al la klasbatalo en internacia skalo.

IPE alvokas la aliajn proletajn k progresemajn esp-organizojn sekvi al ekzemplo.

Vivu la uf de ĉiuj proletaj esp-istoj!
Vivu la kooperado de ĉiuj progresemaj esp-istoj kontraŭ faŝismo k milito!

Vivu Internacio de Proleta Esperantistaro!

Partopreno al la 2-a IPE-Kongreso

Landoj	Aliĝis	Delegitoj		Vizitantoj	
		IPE SAT(1)	IPE SAT	IPE SAT	IPE SAT
Belgio	41	1	—	55	—
Britio	32	3	1	25	—
Danio	2	1	1	—	—
Francio	16	3	—	10	3
Germanio	7	2	—	5	—
Hispanio	2	—	—	1	—
Japanio	—	1 ²	—	—	—
Kan Insuloj	1	—	—	—	—
Kanado	1	—	—	—	—
Nederlando	18	1	1	10	1
Polio	1	—	—	1	—
Sovetio	5	—	—	—	—
Svedio	4	1	—	2	—
13	130	13	3	109	4

(1) Kiel konate, la delegitoj de SAT ĉeestis ĉi partopreni nur la unuecfiantajn debatojn

(2) La japaniaj k-doĝ estis transdonintaj al la dino Kandel (Nederlando) sian mandaton

Adreso de IPE-Oficejo, EKRELO, Sulo
Posteno : Postbox Z 5, Amsterdam-
Nederland